

SWEA

Toronto

bladet

Canada

Nr. 2 Ärgång 29— Oktober 2011

SWEA TORONTOS STYRELSE 2011

Post	Namn / epost
Ordförande	Marianne Mannerheim president@sweatoronto.org
Vice ordförande	Marie Larsson vicechair@sweatoronto.org
Skattmästare	Linda Karlgren skattmastare@sweatoronto.org
Sekreterare	Maria Dahlman sekreterare@sweatoronto.org
Webmaster	Ida Jansson webmaster@sweatoronto.org
Ledamot	Cathrine Demeter program1@sweatoronto.org
Ledamot	Victoria Eidenfalk program2@sweatoronto.org
Ledamot	Birgitta Sigfridsson Harquail sigfridsson.harquail@gmail.com
Program	Anna Tvinnereim annatvinnereim@sympatico.ca
Kalender Redaktör	Anette Larsson anette.larsson@sympatico.ca

MEDLEMSKAP

Medlemsavgift:	\$50 / år
Medlemskap och adressändringar	Barbro Westin medlemskap@sweatoronto.org

SWEA HEMSIDA—www.swea.org/toronto

Webmaster	Ida Jansson webmaster@sweatoronto.org
-----------	---

SWEABLADET

Ansvarig utgivare:	Marianne Mannerheim
Redaktör:	Barbro Westin redaktorsb@sweatoronto.org Redaktören förbehåller sig rätten att redigera inkommet material.
Annonansansvarig:	Barbro Westin
Layout:	Mia Holmgren
Prenumeration:	\$30 / år
Utgivnings och materialdag 2012:	Utgivningsdag Materialdag Nr 1—mars-2012 1 februari-2012 Nr 2—october-2012 30 september-2012
	Materialet skall vara redaktören tillhanda på materialdagen (eller tidigare).

HEMSIDOR

SWEA Toronto	www.swea.org/toronto
SWEA International	www.swea.org

SWEA TORONTOS INTRESSEGRUPPER

Bokklubben Kontakt: Barbro Biringer barbrobiringer@sympatico.ca	SWEA Central Kontakt: Cia Leander smaklokarna@gmail.com
SWEA Väst Bokklubb Kontakt: Erika Johansson ejohansson@cogeco.ca	SWEA Norr Kontakt: Margaretha Ferguson metaianferguson@gmail.com
SWEA Öst Bokklubb Kontakt: Ulla Robinson ullarobinson@yahoo.com	SWEA Syd Kontakt: Lise-Lotte Abramowitz lise@cogeco.ca
Smaklokarna Kontakt: Cia Leander smaklokarna@gmail.com	SWEA Öst Kontakt: Ulla Robinson ullarobinson@yahoo.com
SWEA Buffalo Kontakt: Anna-Lena Green floydgre@gmail.com	SWEA Väst Kontakt: Erika Johansson ejohansson@cogeco.ca

SWEA INTERNATIONAL, INC.

Styrelse	Namn / e-mail
Internationell ordförande	Åsa-Lena Lööf president@swea.org
Internationell vice ordförande	Elizabeth Alsheimer vicepresident@swea.org
SWEA's Grundare	Agneta Nilsson founder@swea.org
Västra Amerikas—VAME	Annette Åsberg vame@swea.org
Mellersta Amerikas—MAME	Tina Klintmalm mame@swea.org
Östra Amerikas—OAME	Margaretha Talerman oame@swea.org
Västra Europa, Mellanöstern och Afrika—VEMA	Monica Haglund vema@swea.org
Mellersta Europa, Mellanöstern och Afrika—MEMA	Ann Winstanley mema@swea.org
Östra Europa, Mellanöstern och Afrika—OEMA	Ingrid Westin oema@swea.org
Reg. Ordf. Asien	Madeleine Svensson asien@swea.org

ANNONSPRISER

1/1 sida	färg	\$250
1/2 sida	färg	\$120
1/4 sida	färg	\$75
Visitkort	färg	\$35

Paketpris erbjudande finns vid annonsering i andra medier.

INNEHÅLL

Ordföranden har ordet	2
Medlemsskapet	3
Bästa artikel i SWEA Bladet	3
Fjällräven Classic— 110 kilometer längsmed Kungsleden	4
Nötgodis recept	5
Fotvandring i Nice, Franska Rivieran	6
Några tankar kring hemflyttning från Kanada ...	8
Sommaren från Gotland 2011	9
Toronto på en dag— sightseeing med Rebecca och Daniel	10
SWEA och Jenny Lind— en tradition som fortsätter	11
Båtlufta i Stockholms skärgård	14
Sommar projekt "Spread Trees not AIDS" i Sydafrika	16
En norrlännings äventyr i södra Sverige	18
Det blev dags att flytta igen, när den yngre generationen tog över	20
En midsommarafton med Eva Gabrielsson	22
Våndan av att flytta "hem" igen	23
Vad gör egentligen Svenska kyrkan med SWEAs ärliga donation?	24
2011 SWEA Organizational Chart	27
Swedish Christmas Festival 19 - 20 November 2011	28
SWEA Torontos 30-års jubileum & SWEA MAMERRegionmöte	28

TÄNK PÅ ATT GYNNA VÅRA ANNONSÖRER

Advokat Barbro E. Stålbecker-Poutney	25
Air Canada	baksidan
Beaches Bakeshop and Café	15
BLÜ Ristorante and Lounge	15
BTN Business Travel Network	25
Fastighetsmäklare och interior design —Mikhail & Pia Story	26
Fastighetsmäklare—Marie Agay	26
Financial Planner, Mary D'Aversa	12/13
Mannermex International	21
Optiker Olsson Optical	15
Reinhold Rehabilitation Services	25
Tandläkare Susanne Niwong	26
Wild Wing	17
Yorkville Design Centre	sista sidan

Barbro Westin på Glasthotellet i Kosta

Hej Swear!

Vilken ära att få ta över jobbet som redaktör för SWEA Bladet. Ett nytt jobb för mig inom SWEA. Kul!

Medlemmar i förra årets styrelse utgjorde en redaktionskommitté och gjorde ett fantastiskt jobb med första numret för året, eller hur? Detta nummer innehåller flera artiklar om sommarminnen och smultronställen.

Det ger många idéer om ställen att besöka.

Själv såg jag delar av Sverige jag knappt sett förr. Ni håller säkert med att Sverige är vackert!

SWEA är en fantastisk organisation! Vart man sig i världen vänder finns SWEA. Lycka! Kerstin Nilsson och Gun Hammarstedt kom över med sina män för ett antal år sen och fick genast kontakt med Toronto Swear. Detta gjorde deras flytt ganska smärtfri. Både Gun och Kerstin har nu flyttat tillbaka till Sverige. Läs om deras upplevelser på sin forna hemmaplan! De flesta av oss har flyttat en eller flera gånger i våra liv. Birgitta Westin beskriver sin flytt till Ottawa som om det vore ens egen. Min man och jag flyttade fem gånger på sex år.... Det bästa med att flytta är att man sorterar sina ägodelar i tre högar: spara, kasta och ge bort. Efter varje flytt blir det mindre och mindre i "spara" högen. För er som inte flyttat råder jag er att "öva" en flytt!! Det känns bra efteråt!

Ett stort tack till Mia Holmgren som layout ansvarig, Margareta Jakobson och Marianne Mannerheim som korrekturläst och sist men inte minst tack till alla som bidragit med artiklar.

Barbro Westin

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Marianne Mannerheim president@sweatoronto.org

Kära Sweor,

Höstens SWEA Blad upplaga handlar mycket om Toronto Sweors rese-upplevelser under sommaren. Många har verkligen skickat in jättetrevliga artiklar och

det finns så mycket kul och lärorikt att läsa i detta blad. Ju mer man öppnar ögonen och tar in nya upplevelser, ju mer vill man veta. Det finns ett uttryck som säger att "ju mer man lär sig, ju mindre vet man". Det ligger mycket sanning i detta. Därför är det så roligt att ni delar med er av era erfarenheter och lärdomar. Det föder nyfikenhet och vetgirighet. Det är därför att vi i SWEA världen har blivit kända (i alla fall av oss själva!) som "världens bästa resebyrå"!

Som representant för SWEA Toronto tackade jag "ja" till Norges general-konsul Eivind Hoffs inbjudan att närvara vid en Norsk minnes-gudstjänst i Agricola Kyrkan i Toronto, söndagen den 21 augusti, 2011. Det var 77 ljus som tändes under ceremonin. Var och en av de mycket rörda närvarande reste sig och gick fram till altaret för att tända varsitt ljus symboliserande själarna av de 77 omkomna barnen och ungdomarna. Vi hoppas att vi aldrig kommer att uppleva en sådan sorg igen.

Nu till mer glädjande nyheter—SWEA Torontos medlemskap som ständigt utökas. Vi har nu 178 medlemmar, upp från 134 vid årsmötet i februari 2011. Så roligt! Tack för att ni gör ett så bra jobb att värva svensktalande kvinnor. Vi behöver tillväxten. Mottot är som man säger på engelska: "The more the merrier"....

Skriv eller ring och berätta om era idéer och om hur vi kan värna mer om våra medlemmar. Era åsikter betyder mycket för oss alla. Vi i styrelsen vill ständigt förbättra medlemsvården.

I år kommer vi att ha den trettionde Julmarknaden på Harbourfront (eftersom SWEA Toronto registrerades 1982, läggs det officiella 30-års firande nästa år). Julmarknadskommittén och dess arbete pågår för fullt. Köp julklappar till släkt och vänner på julmarknaden. Det finns så mycket som passar både stora och små! Det är ett utmärkt sätt att sprida vår svenska kultur.

Vissa ändringar i styrelsen har skett sedan vi sist kommunicerade. Vi söker en medlem som skulle vilja ta upp arbetet som PR ansvarig. Hör av er! Maria Dahlman, som kommit tillbaka till Toronto, har tagit över sin gamla post som sekreterare. Linda Karlgren är skattmästare och Anna Tvinnereim är nu ansvarig för program. Vi är nu 10 personer i styrelsen och tar gärna emot två till!

Ett utmärkt sätt för er alla att engagera sig är att delta i nästa års ToRo30 evenemang som är 11-14 maj, 2012. Som ni vet så fyller SWEA Toronto 30 år i 2012, samtidigt som SWEAs Julmarknad officiellt också blir 30. Hoppas att många av er har möjlighet att delta i kommittéerna. Det kommer att bli hur kul som helst!

Jubileumsmiddagen till 30-års firandet komponeras av oss SWEA medlemmar. En tävling har utlösts där de vinnande recepten kommer att utgöra jubileumsmiddagen. Ledarna för intressegrupperna kommer att engagera er. Alla recept som kommer in ska i mån om plats bli publicerade i vår 2012 Toronto Jubileumskokbok som planeras att bli utgiven lagom till SWEAs 30 års julmarknad i november. Intäkterna går till stipendiefonden. Alla mat intresserade, håll ögon och öron öppna för kallelse till mat-träffarna!

Vinnarna kommer att uppmärksammas och presenteras på jubileumskvällen.

På tal om resor, glöm inte att läsa om Jesse Cranins, upplevelser i Sydafrika i somras. Jesse är en av våra 2011 års SWEA stipendiater. Vi ska vara stolta över att kunna stödja dessa fantastiska studenter i deras utveckling.

Till sist vill jag tacka Jenny Lind kommittén samt Teppo Tauriainen, vår svenska ambassadör, för stödet till vår mycket lyckade Jenny Lind konsert i juni.

Hoppas att se och träffa många av er på våra möten igen.

Ha en trevlig höst och vinter!

Marianne Mannerheim—Avdelningsordförande

Madeleine Brinkman, Marja Liisa Hansen, Agnetha Edwards, Babben Tinner, Birgitta Westin, Britt Bengtsson, Louise Lettström Hannant, Birgitta Ewing, Ingela Strömberg

SWEA Toronto styrelsens mål för 2011 var att få 170 medlemmar. Den 19 oktober hade vi nått 178 medlemmar och flera är på gång. Vi har nu en satellitgrupp i Ottawa. Birgitta Westin rapporterar att hon hade en mycket trevlig träff med blivande SWEA i Ottawa.

Vi välkomnar följande nya medlemmar:

Madeleine Brinkmann —Ottawa
Matilda Carlsson
Sofia daSilva

Linnea Ericson
Camilla Forsberg-Samelko
Lena Glaes-Coutts
Birgitta Ewing—Ottawa
Ann Ericsson—Ottawa
Gunilla Göransson
Aranka Hallgrimsson—Ottawa
My Johansson-Ganjoo
Louise Lettstrom-Hannant —Ottawa
Susanne Litterst
Louise Malhotra—Ottawa
Catarina Meuller
Gun Persson Roy
Anna Runesson
Eva Sarenland
Maria Smith
Ingela Strömberg —Ottawa)

Cathrin Wällgren Olsson,
Katarina Wramhed-Persson
—Ottawa

SWEA Toronto gratulerar Anna-Karin Berg som gifte sig i maj och nu heter Anna-Karin Armstrong.

Vi gratulerar också Ewa Bränin som den 27 juli fick en dotter, Juno. Hon vägde vid födseln 2500 g. Hon har god aptit och är frisk och kry. Ewa var vår skattmästare ett par år och flyttade hem till Umeå i våras. Grattis Ewa!

Anna-Karin & Neil Armstrong

Ewa Bränin och hennes dotter Juno

BÄSTA ARTIKEL I SWEA BLADET

Vårt senaste SWEA Blad trycktes helt i färg innan vårens världsmöte i Kuala Lumpur ägde rum. Det var verkligen ett nummer att vara stolt över. Aktuella Kanadaskildringar, spännande resebeskrivningar och tankvärda artiklar togs emot. Ett stort tack till alla ni som bidrog. Vi hade aldrig kunnat göra något så bra om det inte varit för er! För att SWEA Bladet ska bli ännu bättre vill vi uppmuntra er att

skriva. Därför vill styrelsen fortsätta initiativet att ge ett pris till bästa skribenten.

Vi gratulerar Maria Hagert som blev första pristagare med sin artikel om Mumin i förra numret av SWEA Bladet. Maria får en middag för två på Wild Wing. Vi hoppas att hon får en riktigt trevlig kväll oavsett om hon väljer något som påminner om Lilla Mys peppriga köttbullar, Sniffs kalasköttbullar eller Mariannes kycklingvingar!

SWEA Torontohösten kommer att präglas av mat. Därför tar vi gärna emot

era förslag på recept. Skicka in recepten på er godaste äppelpaj, mustigaste höstgröta eller kanske ett recept på en god och nyttig lunchmacka.

FJÄLLRÄVEN CLASSIC—110 KILOMETER LÄNGSMED KUNGSLEDEN - Ida Jansson

I vårt förra SWEA-Blad beskrev jag hur jag, tillsammans med min lillebror, mamma och pojkvän, besteg Kebnekaise. Jag avslutade med orden "Så vad kan jag hitta på härnäst".

Ja, vilken utmaning ska man anta efter det att man bestigit Sveriges högsta berg? Att sitta på ändan på en solstol kändes inte aktuellt så redan innan smärtan helt avklingat i mina lårmuskler började jag skissa på ett nytt projekt. Valet föll på Fjällräven Classic—en 110 kilometer lång vandring genom Sveriges allra nordligaste fjällvärld. Lillebror och pojkvän var lätta att få med på noterna och det behövdes inte speciellt mycket tjat för att få med även mamma.

På morgonen den 7 augusti i år stod vi alltså återigen framför den faluröda porten i Nikkaloukta och trampade spånt. Regnet silade ner. Runtomkring oss trängdes mängder av andra frusna kroppar och sedan kom startsignalen. Fjällräven Classic är nämligen ett race, en tävling mot klockan och mot sin egen trötthet. Konceptet är enkelt—ta dig från punkt A (Nikkaloukta) till punkt B (Abisko). Däremellan måste du checka in på en rad olika fjällstationer.

Du bär med dig all utrustning du behöver för att överleva i den karga fjällvärlden och så

Team Transatlantic Trekkers - Årets utmaning för Magnus, Ida, henne mamma och Paul. 110 kilometer till fots i fjällterräng!

av alla 110 kilometer på kortast möjliga tid, vilket i sin tur innebär att man försöker packa så minimalt som möjligt—min ryggsäck vägde in på 14 kilo och innehöll en enda lyx—mjukost på tub, rensmak.

Vår grupp hade som mål att klara av hela sträckan på max 72 timmar. Fixar man det får

Första dagen gick allt enligt planerna, vi tog oss till Kebnekaise som första check point och anlände till nästa—Singi—vid tio-tiden på kvällen. Det var där, i Singi, som guldet började glida ur vårt grepp. För i Singi ösregnade det—av helt bibliska mått. Jag stämplade mitt pass, fick en renklämma med mos av fjällrävens markpersonal och fann mig sedan ståendes i leran, mörkret och regnet. Maset dröp mellan fingrarna, regnet piskade mot ansiktet och jag tryckte i mig alltihop paniskt snabbt och med kvävningrisk. Innan jag förtyvlat började spana efter en plats att slå upp tältet.

I vinden och vätan fick vi upp våra tält, men inte innan allt var dyngsur. Det var en miserabel natt som slutade i myteri på morgonkvisten. Lätt hypotermi gör lätt att man vill ge upp. Över våra påsar med frystorkad mat försökte vi enas om vad vi skulle göra—fortsätta eller ge upp och gå tillbaka. Jag måste erkänna, det var frestande att ge efter och säga "Ok, ni har rätt, det har var för jävligt". Fast farmors sista avskedsord "Ida, om det blir jobbigt—ge bara upp" brände i bröstet... Jag klarade helt enkelt inte att ge upp mina planer för något så banalt som regn och lite kyla. Hade någon brutit ett ben hade det naturligtvis varit en annan sak, men jag visste att allt skulle bli bättre om vi bara lyckades lämna tälten och få upp lite värme. Så med lock och pock och tjat fick jag tillslut med mig en majoritet och vi fortsatte mot Sängi och Tjäkta.

Väl på väg fick vi upp värmen, vi fick mer proviant i Sängi, jag mutade trötta själar med öl och Coca Cola och någonstans där på kvällen dag tre kom glädjen tillbaka i gruppen.

Idas Mamma som fyller 60 i november, Fjällräven Classic blev hennes present från Ida. Så här när det är avklarat verkar hon faktiskt rätt nöjd med gåvan...

mycket mat du tror att du klarar dig på till dess att du når någon av de två matdepåer som finns tillgängliga. Lallar du på utan motivation att ta medalj kan du njuta av utsikten, koka bullens pilsnerkorv på trangiaköket och bre mackor med multipla pålägg. Är du däremot mer prestationsinriktad försöker du klara

man nämligen en guldmedalj, efter det kommer valören silver och vid 96 timmars knatande är man nere på brons. 120 timmar efter start får man ett klistermärke och ett glas saft—inte av intresse för team Transatlantic Trekkers".

Visst, knän, hälar och vader värkte, frystorkad mat gör konstiga saker med systemet och det suger att tvätta sig med våtservetter när det är åtta grader i luften—men det känns samtidigt bra! Att berövas all lyx och bekvämlighet gör att de små sakerna blir så mycket viktigare. Glädjen i att se en liten flik blå himmel, en liten lämmelunge, ta en tugga bröd med den där renosten... Allt sånt är guld värt när man inte har något annat som underlättar ens liv.

Att anlända till den vackraste fjällstation jag vet, Alesjaure, och inse att man har tillåtelse att köpa renkebab—prislöst. Att snubbla in i Kieron efter nedförsbackar som mördade knäna på lillebror och pojkvän och mötas av

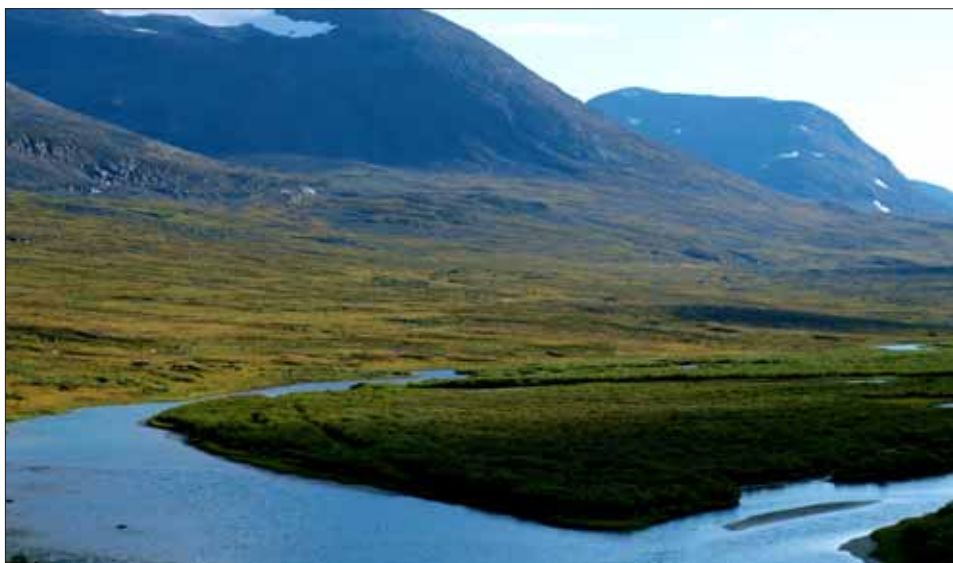

Hanging out—Vi vilade inte mycket - men när vi väl gjorde det, å vad skönt det var att få vila benen, äta lite protein bars & dricka iskallt fjällvatten!

Att berövas all lyx och bekvämlighet gör att de små sakerna blir så mycket viktigare.

skylten "En kopp kaffe/te per person, pannkakor med grädde och sylt obegränsat" - gränslös lycka. Att slutligen korsa mållinjen i Abisko—kaosartade känslor. Glädje, tårar, skratt och ett uns besvikelse över att vi missade guldet med fyra och en halv timme. Men också revanschlystnad—jag vill göra det igen och jag vill göra det bättre!

Tillbaka i Toronto igen ser jag på min medalj med glädje—Fjällräven Classic var en fantastisk utmaning. En utmaning jag kommer att anta igen, men även en sprängbräda till nya äventyr. Skissblocket är framme och kartorna utbredda —det är dags att börja utforma nästa projekt! ■

Alesjaur—Vackraste fjällstugan längsmed Kungsleden? Stanna för en kopp kaffe, renkebab eller ett bastubad.

NÖTGODIS RECEPT -Cathrine Demeter.

- 2 ½ dl Cashews
- 2 ½ dl Pekannötter (eller ½ pekan, ½ valnötter)
- 2 ½ dl Mandlar
- 2 ½ dl Hasselnötter
- 2 Äggvitor
- 1 dl Socker
- 1 tsk Kanel
- 1 tsk Cayennepeppar
- ½ tsk salt (havssalt är bäst)

Sätt ugnen på 160 C. Vispa äggvitorna till ett fast skum. Rör ned nötterna i äggvispet. Blanda övriga ingredienser och slå sedan i nötterna, blanda väl. Sprid ut massan på ett smort bakplåtspapper och rosta i 25 minuter. Låt nötterna svalna, förvara i en tätslutande burk.

FOTVANDRING I NICE, FRANSKA RIVIERAN -Pia Story

Första dagen i Nice. Vår lägenhet: en 3-rums lägenhet med öppna ytor och romantisk balkong som ser ut över hamnen. Vi installerar oss och sitter och njuter av den fantastiskt vackra utsikten.

Efter att ha klättrat 87 trappsteg för att komma till vårt lilla "näste", glömde vi fråga om det fanns hiss.....svaret nej! Dricker vi ett glas vin och planerar vår vecka här?

Efter en god natts sömn (förutom att sophämtarna plockar upp klockan 3 på morgonen på ena sidan av lägenheten och klockan 5 på den andra) är vi redo för dagens äventyr.

I dag blir det utflykt till Ville France och Monaco. Vi tar bussen som kostar 1 Euro oavsett hur många hållplatser man än åker. Ville France ligger ca 7 minuter från Nice och är en underbar gammal stad med trånga gränder och intressanta butiker. Vi upptäcker att det är billigare att dricka vin än vatten.....1 flaska Franskt vin 3 Euros....1/2 flaska kranvatten 5 Euros!

Vi promenerar och njuter av atmosfären plus vyerna. Vattnet är azurblått och ser ut som en spegel. Efter Ville France hoppar vi på nästa buss och anländer 10 minuter senare i Monaco. Hittar en liten mysig restaurang där vi

avnjuter vår lunch. Upptäcker att alla affärer är stängda eftersom Monaco firar "Jesus day" !

Efter att ha vandrat i 3 timmar åker vi "hem", sätter våra fötter i isvatten och binder om alla skavsår. De 87 trappstegen känns tunga efter att man gått en hel dag. Mannen tittar frågande på mig när jag säger att en av oss måste gå och köpa bröd! (87 steg x2).....för att inte nämna nästa morgon när jag vill ha frukost croissants.

Matisse Museet blir vårt mål i dag. En underbar gammal byggnad som ligger i en olivlund. Vi tar en rundtur och beundrar denna kollektion som Matisse skapade mellan 1918—1954 när han bodde på Hotel Regina i Nice. Hans "Nu bleu IV—1952" är lika fantastisk idag som den nog var då. Det ligger även ett munk kloster som vi besöker och tändar ett ljus till minne av vänner som har gott bort eller kanske behöver en varm tanke.

Mont Boron som är det mest omtyckta

hur skickligt kaptenerna anlägger vid bryggorna. Storleken på en del båtar är enorma och ser mer ut som hyreshus än båtar. Som Finlandsfärjan hemma i Sundsvall.

På andra sidan kajen ligger roddbåtarna målade i glada färger som den lokala befolkningen tar ut på söndagar med familjen. Nice är en upplevelse och vidgar våra vyer vad det gäller livsstil och viner. De flesta restauranger stänger mellan 14.00—18.00 och man ser människor som bär sin pain ruche under armen för att gå hem och ha lunch och förhoppningsvis ett glas vin med

några ostar. Gatubilden är multifacetterad med, precis som här i Toronto, många olika språk som talas och lika många kulturer som samlas under samma stadstak. Vi njuter av det pulserande hamnlivet och önskar att vi kunde stanna lite längre. Imorgon väntar Provence

Nice i Frankrike

PROVENCE ...

Från vandring i Nice till lavendelfält i Provence.

Våra franska vänner hämtar oss i Nice och 2 timmar senare sitter vi i solen på verandan på vår hyrda vingård. Gården ligger inbäddad i en vinåker och man ser den knappast från den lilla snirklande grusvägen.

Vi stannar och

området (och dyraste) ligger uppe på ett av bergen som omger Nice. Elton John och andra mycket kända personer har villor här. Högst uppe på berget ligger en nationalpark och utsikten är helt fenomenal. Efter en 2 timmars vandring känner vi oss härligt möra och ser fram emot att komma "hem". Idag tar vi paus efter 40 trappsteg och pustar ut...

Båt efter båt kommer in och lägger till i hamnen och vi är mycket imponerade över

köper nypressad olja gjord av oliver som växer på gården bredvid. Vi provsmakar och konstaterar att olja kan verkligen vara en smakupplevelse. Vi bestämmer oss för olja med vitlök, olja med en kick av het peppar och en flaska utan tillsatser. Sen blir det bageriet. Kan inte bestämma oss så det blir lite av varje. Utbudet av bröd är enormt! Och färskt.

Några ostar blir inköpta och det tillsammans med en sallad blir vår första middag i Provence.

Rosévinet flödar och vi njuter av naturen, vyerna, sällskapet och villan som har ett utomhus kök vid poolen plus ett inomhus kök när det blir för hett. Färgen på naturen och himlen är helt bländande och luften doftar av jord och lavendel. Förstår varför konstnärer dras till Provence eftersom allt ljus verkar så mycket starkare och färgerna klarare.

SAN TROPEZ

Skillnaden mellan San Tropez och Nice: Båtarna är större, kommersen mer internationell och välklädda människor överallt. Gick just förbi en svensktalande man som klagade på att hela Skåne verkar vara här på semester. Stannar på en vingård, Saint Andre de Figuiere, där det säljs ekologiskt vin. På hemvägen klirrar det i baksätet av alla flaskorna.

Fälten av lavendel går inte att beskriva i ord. Det måste upplevas. Samma

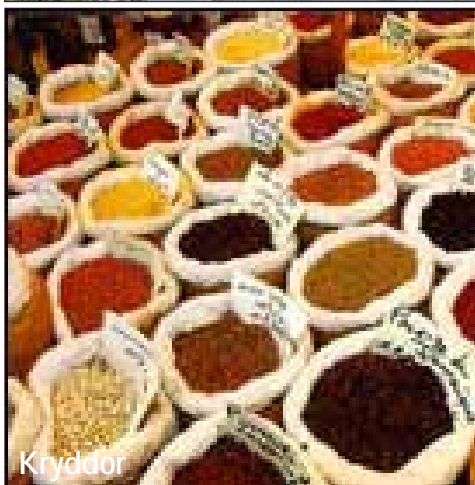
med den stora marknaden "Marche de Lorues", där utbudet är enormt. Allt från tyger på metervara till pastej och internationella örter. Vi hittar ett stånd som säljer de mest fantastiska linne tyger. Helt plötsligt är jag ägare av 10 meter linne, 2 linne klänningar och 3 blusar. Hade glömt att vi alltid bara reser med hand-bagage...

Provence i Frankrike

Lavendelfält i Provence

Kryddor

Ostar och sylt

Franska tyger

Saint Paul du Vence, även kallad Provence's pärla byggdes av Romarna en gång i tiden och det var här som Grekerna introducerade olivträd och vin till Frankrike. En vandring genom trånga gränder med små butiker och kullerstensgator får oss att känna som om vi har blivit förflyttade tillbaka i tiden. Denna by har också ett fantastiskt utbud av konstnärer och eftersom vi alltid har problem att bara gå förbi ett galleri måste vi stanna och supa in denna kavalkad av färg och form. Kommer ut ur gränderna lastade med 5 nya alster som vi inte har väggar för hemma. Det får samsas med alla andra konstverk som ligger under sängen och väntar på ramar och plats.

Slutligen besöker vi Gordes som ligger i Luberon. Luberon är mycket känd för sina ostar och då framförallt fåröst och tryffel som växer och produceras här. Rabasso är den mest populära tryffeln och är

känd inom gastronomiska kretsar som den bästa.

Som avslutning kan man säga att denna resa till Frankrike var en enorm upplevelse och en njutning för både öga och mage och vi hoppas att återvända snart igen. ■

Resan till marknaden var en upplevelse. Smala vägar, enorma vyer och raka stup på passagerarsidan av bilen. Bara att titta rakt fram och hoppas att vi inte får möte av en annan bil.

NÅGRA TANKAR KRING HEMFLYTTNING FRÅN KANADA -Kerstin Nilsson

Min man Thomas och jag flyttade till Kanada den 8 augusti 2003. Detta var ett stort äventyr men också spännande att få denna möjlighet. Jag sa till min arbetsgivare att vi kunde stanna ett år och begärde tjänstledigt.

För mig blev det 6 år och för Thomas 7.5 år i Mississauga. Det blev en fantastiskt rolig tid. Vi hade inget kontrakt med Thomas arbetsgivare på hur många år vi skulle stanna i Mississauga, och efterhand som åren gick blev vi mer och mer hemmastadda. I mars 2009 blev Thomas erbjuden arbete i Helsingborg och naturligtvis var det intressant med allt vad det innebar. Förfrågan kom inte som en överraskning, och det var med blandade känslor vi tog emot detta erbjudande.

Naturligtvis ville vi åka hem eftersom vi hade både barn och barnbarn i Sverige. Men varför kändes det så ledsamt och konstigt. Skulle vi åka hem nu, när det fanns så mycket som vi inte hade hunnit med ännu? Dessutom hade vår son Fredrik och hans familj flyttat till Pittsburgh sedan ett år tillbaka—bara 5 timmar med bil från Mississauga.

Vi fattade dock beslutet att flytta hem och nu började förberedelserna för flytten. Det var många frågor: Var skulle vi bo??. Köpa ett hus?? Renovera och bygga ut vårt sommarhus?? Bygga nytt?? Vår sommarstuga utanför Halmstad, som vi har haft under många år, och som blev vårt permanenta boende när vi besökte Sverige under Kanadatiden, blev ett logiskt val att flytta till.

Nästa fråga var hur det blir med arbete för min del. Thomas har sitt arbete i Helsingborg, eftersom hans arbetsgivare Nederman är stationerad där. Men vad skulle jag göra??

På sommaren 2009, innan vi hade flyttat hem, tog jag kontakt med Vårdskolan i

Kerstin och Thomas Nilssons husbygge på tomten de har sin sommarstuga som sen ska rivas

Halmstad angående arbete som vårdlärare under hösten. Jag blev erbjuden jobb i augusti men kunde inte börja eftersom vi inte ännu var hemflyttade. Allt ordnade sig till slut. Jag fick ett vikariat som började en vecka efter hemkomsten till Sverige och det jobbet rullade på i 1 ½ år. Därefter blev det vikariat som skolsköterska och för ett halvår sedan blev jag erbjuden skolsköterskejobbet på heltid.

Jag är väldigt glad och tacksam för att jobben har löst sig så bra. Det är väldigt roligt att, även om man är över 60 år, så är arbetsmarknaden inte helt stängd. Jag hade ett fast jobb som skolsköterska och två vikariat som vårdlärare att välja på. Så inget är omöjligt!

Det som jag mest funderar över är hur intresserade alla på jobbet är av Kanada och hur det var att arbeta utomlands. Att jag arbetat utomlands som sjuksköterska har bara varit en positiv merit i min CV.

Tandläkare och val av vårdcentral samt läkare är något som du måste göra i vilket land du än bor i. Tandläkarevalet är ännu

inte klart, eftersom det är ganska svårt att komma in hos en tandläkare. Valet av vårdcentral var lättare eftersom det fanns en i närområdet där vi bor.

Jag tycker att hemflytten gått bra, mycket beroende av att vi hade barn och barnbarn i närheten samt gamla goda vänner. Arbetet var kanske den lättaste frågan. Boendefrågan har "stötts och blötts" under lång tid. Pendeln har svängt mellan hopp och hopplöshet. Nu känns det riktigt bra när husbygget är igång och allt går enligt planerna. Fritidsaktiviteter med lite jogging och gympa med Friskis och Svettis har också kommit in på veckoschemat.

Vår förhoppning är att kunna åka till USA och Kanada och hälsa på varje år. Men också att vi, när huset är klart i december, skall få härbärgera många vänner från Kanada.

Det jag saknar i Sverige är alla "goa" vänner och det enkla livet och umgängesformerna i Kanada. Det är bara med våra vänner i Kanada som vi kan prata om och minnas tiden där. Det är svårt för vännerna i Sverige att förstå hur det är att leva i ett annat land om man inte själv har upplevt detta. Jag har träffat flera personer som bott utomlands. Mötet blir oftast positivt för att man delar en upplevelse som haft stor betydelse för den personliga utvecklingen.

Därför är ni alla så otroligt betydelsefulla. Ni finns kvar och har alltid en särskild plats i våra hjärtan. Varje tid har sin tjusning och kan aldrig gå i repris.

En varm sensommarhälsning

Kerstin Nilsson

SOMMAREN FRÅN GOTLAND 2011 -Christina Keighren

När jag och min familj åker till Sverige för att hälsa på familj och vänner så tillbringar vi den mesta delen i Jönköping, som är min födelsestad och där jag bodde de första 19 åren av mitt liv. Utflykter till Göteborg, Halmstad och Vadstena ingår ofta i programmet. Men i somras gjorde jag något lite annorlunda: mamma och jag åkte till Gotland för att hälsa på min moster, morbror och kusiner som jag inte träffat sedan jag flyttade till Kanada, vilket är 23 år sedan!

Det var med stor spänning som mamma och jag steg på bussen i Jönköping som tog oss till färjan i Oskarshamn. Genom Smålands skogar reste vi i över tre timmar. Även som smålänning så förundras jag över hur mycket skog det egentligen finns i Småland! Det kändes som om den aldrig tog slut. Det fick mig att tänka på alla småländska utvandrare. Resan till kusten måste ha känts alldeles oändligt lång med häst och vagn. Och det var bara för att komma till skeppen! Tur att man föddes 1966 och inte 1866!

Tillsammans med 1500 övriga förväntansfulla turister steg vi på färjan i Oskarshamn och som på beställning så hade vi strålade väder och solen glittrade fint över havet hela resan över till Gotland.

Att träffa min kära moster var onekligen en riktig höjdpunkt. Det blev många långa pratstunder. Allt från min vardag i Toronto och familjen till finanskrisen i USA, Obama och hållbar stadsutveckling! Det bör tilläggas att min moster är en mycket bra lyssnare och dessutom en social person. Så fort jag vaknade på morgonen så sa hon "Berätta nu!". "Om vad då?" var mitt svar, "Vad som helst, bara berätta" var hennes svar, ständigt nyfiken på att höra mer.

Det blev också många långa promenader längs stranden i Visby, köpstråket Adelsgatan, Botaniska trädgården och besök i Visbys Domkyrka St. Maria med

dess tre torn som ger Visby sin speciella stadsbild. Att Gotland även kallas Rosornas Ö är lätt att förstå när man promenerar

längs med de smala kullerstensbelagda gränderna. Rosenbuskar smyckar vackert husväggar och i trädgårdar. Förberedelser inför Medeltidsveckan var i full gång. Flera kryssningsfartyg lägger till i Visby varje vecka och jag stötte på en hel del amerikanska turister som var påtagligt fascinerade av Visbys historia och speciellt dess ringmur runt staden.

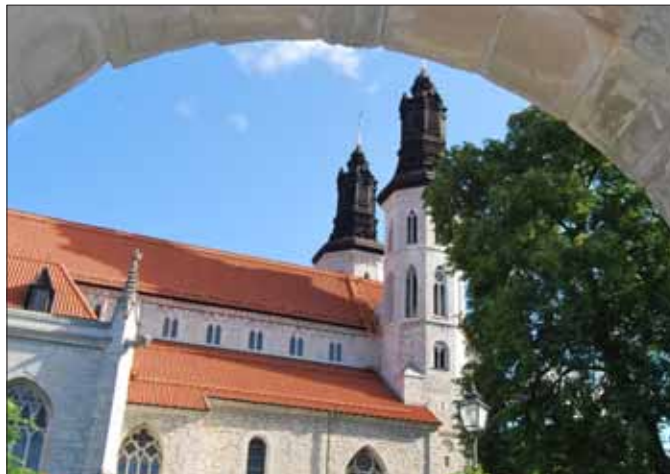
För dem som är intresserade av att åka till Gotland och njuta av lite lugn och ro så kan jag varmt rekommendera ett litet hotell en mil utanför Visby som heter Hallfreda Hotell. Det är en av Gotlands största gårdar med anor från 1300-talet och gården har använts till olika ändamål under flera hundra år. För två år sedan helrenoverades huvudbyggnaden till ett hotell med sex rum. Här kan man njuta av en underbar utsikt över Gotlands landskap och äta en god frukost i trädgården. Hotellet är vackert inrett i italiensk stil med lite gotländska detaljer. En underbar gemytlig och lugn atmosfär. I en separat flygelbyggnad finns två lägenheter med kokvrå för dem som vill fixa sin egen frukost eller måltider. För mer information se www.hallfredahotell.se

Trots högsäsong med många turister, så kändes Gotland aldrig trångt eller hektisk. Det fanns alltid plats på cafeér och restauranger, inga bilköer och bra service i butiker. En underbar känsla för en Torontobo som ständigt måste trängas med folk och bilar. Allt känns så nära och lätt i Sverige. Jag tror inte jag är ensam med den känslan bland utlandssvenskar.

En härlig semester fick jag, fylld av massor med trevliga stunder med släktingar och vänner samt fina minnen från underbara Gotland. Ett par äkta färskkinnsvantar ska hålla mina händer varma i vinter och påminna mig om min fina semester. ■

Får vid port till Visby

Visby kyrka

Mur runt Visby

TORONTO PÅ EN DAG—SIGHTSEEING MED REBECCA OCH DANIEL

-Maria Dahlman

Jag hade nätt och jämt återvänt till Kanada när jag blev headhuntad till att guida årets Jenny Lind stipendiat, Rebecca Rasmussen, och pianisten Daniel Hormazábal Cortés runt Toronto. Årofullt och roligt uppdrag att på en dag visa det allra bästa vår stad har att erbjuda. Så vad finns det då att visa upp i Toronto? CN Tower är självskrivet, men sen? Läs vidare för att höra hur dagen utvecklade sig...

På söndagsförmiddagen den 12:e juni hämtade jag upp två förväntansfulla själar hemma hos Ulla Dagert och Paul i Forest Hill. Trots att flyget från Sverige landat relativt sent kvällen innan så verkade stipendiaterna förvånansvärt nog inte alls lida så mycket av jetlag. Rebecca och Daniel riktigt sprudlade av positiv energi och jag kände redan då att det här inte kunde annat än att bli en toppendag!

Sightseeingturen började med tunnelbana ner till Yonge & Queen. En snabb titt på Eaton Centre och fascination över de höga kontorsbyggnaderna som dominerar stadsbilden här nere. Till fots färdades vi sedan vidare västerut längs med Queen St. förbi gamla och nya stadshuset och operahuset. Det blev en hel del fotopauser under vägen. Vid Simco St. svängde vi av söderut och förbi Toronto symfonikerens hem, Roy Thomson Hall. Ännu fler foton! Sedan ett par kvarter till, och vi var framme vid första delmålet för dagen—CN Tower!

Eftersom magarna nu började kurra, och klockan närmade sig lunchdags, bestämde vi oss för en lunch på restaurangen 360 uppe i CN Tower. Det var inte ett val vi behövde ångra. Maten var utsökt och både Rebecca och Daniel förundrades över vilken service servitören och övrig personal erbjöd. Milsvid skillnad från att gå ut och äta i Stockholm tyckte de båda. (Som ett tips kan här nämnas att eftersom man får uppfärden "på köpet" blir lunchen även mycket prisvärd).

Och vilken utsikt sedan! 350 meter upp från marken. Under vår måltid snurrade restaurangen drygt ett varv runt tornet vilket gav möjlighet för våra gäster att få en fantastisk överblick över staden. Mellan tuggorna försökte jag passa på att peka ut så många intressanta platser och byggnader som möjligt, samtidigt som vi samtalande om allt mellan himmel och jord.

Mätta och belättna tog vi trapporna en våning ner till utsiktsnivån. Tveksamt ställde sig Rebecca försiktigt på glasgolvet, men drog sig sedan snabbt tillbaka till säkerheten.

Daniel å sin sida hade inga problem att lägga sig på glasgolvet och ställa upp på en fotosession. Dagen till ära kunde man också genom glasgolvet se rakt ner i Rogers Center där matchen mellan Toronto Blue Jays och Boston Red Sox var i full gång. (Tyvärr fick vi sedan veta att Toronto förlorade just denna dag...)

Hissen tog oss ner till gatunivån igen, och sedan bestämde vi oss för att ta oss ytterligare längre ner i underjorden. Nämligen till PATH-systemets underjordiska myller av gångar. Eftersom det var helg var det mesta dessvärre stängt, men Daniel och Rebecca fick en liten inblick i det dolda nätverket av gångar med food courts och allehanda affärer. PATH-systemet har dock aldrig varit min starka sida—jag går alltid vilse... Så efter ett tag tog vi därför beslutet att fortsätta vandringen ovan jord. Som Ulla förslagit tog vi oss vidare till Brookfield Place och tittade på installationen i samband med Luminato. Och jag fick en chans att berätta historien om spöket Dorothy som sägs hemsöka den gamla bankbyggnaden som finns i direkt anslutning till atriumet.

Ice Cap och Timbits på Tim Hortons—kan det bli mer kanadensiskt än så?

Eftersom ingen av oss var någon stor hockeyfantast, räckte det bra för oss att enbart stanna för en kort fotopaus invid statyerna utanför själva Hockey Hall of Fame museet. Sedan på språng igen och dags för "nytt" transportmedel. Spårvagn denna gång, och vidare längs med King St. bort till Chinatown. Här möttes vi av ett helt annat folkliv. Gatuförsäljare som försökte prångla ut smycken, sockerrörs-dricka och grönsaker av allehanda slag. Vi slank in i några småbutiker medan vi promenerade vidare upp till det alternativa och bohemiska Kensington Market. Här gjorde

Maria Dahlman, Rebecca Rasmussen och Daniel Hormazábal Cortés på CN Tower

både Rebecca och Daniel stora ögon och kommenterade den stora kontrasten mot de blygrå skyskraporna som dominerat stadsbilden bara några kvarter länge bort. Båda kände sig här mer "hemma".

Trötta fötter, och trötta huvuden efter alla intryck. Nu tyckte jag att det var det dags att ladda upp batterierna lite och bjuda på nästa typiska kanadensiska upplevelse. Ice Cap och Timbits på Tim Hortons—kan det bli mer kanadensiskt än så?

Med ny energi från fikapausen gjorde vi därefter ett sista ryck och hoppade på spårvagnen upp till Spadina Station. Därifrån vandrade vi längs Bloor St. och dess trendiga modebutiker bort till fashionabla Yorkville. Återigen en skarp kontrast mot vad Rebecca och Daniel just sett vid Kensington market. Här fanns inte längre några coola typer som spontant jammade på ostämda gitarrer i gatuhörnen, istället smattrade de höga klackarna mot trottoarerna och ansiktena var välsminkade.

Jag antar att det är just detta som är en stor del av charmen med Toronto. Alla olika neighbourhoods. Hur atmosfären och bebyggelsen plötsligt skiftar och Toronto blir till en helt annan stad bara några kvarter bort. En mångfald av intryck, där det alltid går att hitta något som kan passa alla.

Självklart finns de så mycket mer jag skulle vilja visa av Toronto. Toronto Islands, St Lawrence Market, museum som AGO och ROM, ännu fler neighbourhoods som till exempel Greek Town och Little Italy... listan kan göras lång. Kanske får Rebecca och Daniel chansen att en dag återvända till Toronto och uppleva även några av dessa sevärheter. ■

SWEA OCH JENNY LIND—EN TRADITION SOM FORTSÄTTER -Marie Larsson

I över ett decennium har SWEA Toronto firat Jenny Lind med en konsert på St. Lawrence Hall, i Toronto där Jenny Lind uppträdde år 1851.... 160 år sedan.

Årets vinnare av Jenny Linds stipendium 2011 var sopranen Rebecca Rasmussen och hon ackompanjerades av Daniel Hormazabal Cortes, vinnare av Otto Goldschmidts musik ackompanje-mang stipendium. Otto Goldschmidt var Jenny Linds ackompanjator och sedermera också hennes äkta make. Vi hade ett stämningsfullt uppträdande inför nästan fullsatt hus. Det var inspirerande att se hur många svenskar som slöt upp i detta firande, Sweor med makar, Svenska Folkdanslaget, Svenska Kyrkan, Svenska Skolan, Svensk Kanadensiska Handelskammaren och Torontos Honorär Konsul, för att nämna några.

SWEA Torontos ordförande, Marianne Mannerheim hälsade alla välkomna och introducerade vår Svenska Ambassadör i Kanada, Teppo Tauriainen, som sa några inledande ord. Jenny Linds konsert är en tradition som talar till kärnan av vad SWEA som organisation handlar om, vilket är att sprida svensk kultur och tradition. Ca 7,500 Sweor runt om i världen ger ut donationer och stipendier för cirka 2 miljoner kronor per år för detta syfte. Ganska beundransvärt!

SWEA Torontos stipendiekommitté mottog i år 41 ansökningar från 12 av Ontarios universitet. Ansökningarna fördelades enligt nedan:

Queen's University	8	University of Toronto	2
University of Windsor	7	University of Waterloo	2
University of Western Ontario	5	Brock University	1
Wilfrid Laurier University	5	Carleton University	1
University of Ottawa	4	Lakehead University	1
York University	4	Ryerson University	1

På Jenny Lind konserten, presenterade Marianne Mannerheim stipendierna till de utvalda kandidaterna.

■ Keith Brown—University of Windsor

—Dramatisk Konst / kommunikation—\$ 3000
Keith kommer att tillbringa två terminer vid Högskolan i Jönköping, där han planerar att fokusera på sina kommunikation studier. Keiths stora passion är magi.

■ Jesse Cranin—Queens University

—Health Studies—\$ 1,500
Jesse kommer att tillbringa en termin vid Uppsala universitet, där han planerar att ta kurser i folkhälsovetenskap (hans studie fokus) och svenska. Han dras till Sverige och Skandinavien på grund av sin tillgivenhet för innovation inom den offentliga hälso-sektorn.

■ Leia Fougere—University of Waterloo

—Miljöteknik—\$ 1,500
Leia kommer att tillbringa en termin vid Lunds universitet, med ett antal tekniska ingenjörstudier med inriktning på småskalig hållbarhets utveckling samt ett bredare samhällsekonomiskt perspektiv.

■ Rebecca Rasmussen

—Soprano, Jenny Lind stipendiat 2011
Rebecca har studerat vid Ingesunds musikskola, Stockholm Opera Studio, och Operahögskolan i Stockholm. Hon avslutade sina studier i våras med en operaföreställning på Svenska Kungliga Operan, där hon sjöng rollen som Lisa i Tjajkovskijs "Spader dam". Sommaren 2010 sjöng Rebecca rollen Tisbe i "Piramo e Tisbe" av JA Hasse vid Vadstena-Akademien, till översvallande beröm: "Rebecca Rasmussen som Tisbe äger denna kväll både vokalt och på scen, en genombrotts roll att lysa i".

■ Daniel Hormazabal Cortés

—Piano, Otto Goldschmidts musik ackompanjemang stipendium 2011
Daniel har deltagit i flera musikskolor i Stockholmsområdet och har i år avslutat sin grundutbildning vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Daniel har, i flera år, haft ett intresse för kammar-musik och har spelat många konserter både i Sverige och utomlands. År 2010 fick han ett gemensamt tolkningsstipendium tillsammans med den svenska sopranen Magdalena Risberg. Han har också en passion för musik från Amerika och spelar i flera latin-amerikanska ensembler.

■ Karthika Muthuramu—University of Waterloo

—System Design Engineering—\$ 1,500
Karthika kommer att tillbringa en termin vid Lunds universitet, med fokus på energi och Gröna "byggnader".

■ Corey Orszak—York University

—Cinema & Media Studies—\$ 1,500
Corey kommer att tillbringa en termin vid Stockholms universitet för att studera film samt arkeologi.

■ Vanessa van den Boogard—University of Toronto

—Globala frågor—\$ 1,500
Vanessa är en "Master of Global Affairs student" med en passion för återuppbyggnad efter konflikter och fredsbyggande operationer och kommer att studera vid Uppsala universitet.

I egenskap av detta års sammankallande för Jenny Lind kommittén, vill jag främst tacka alla medverkande för många minnesvärda stunder och ett väl utfört arbete. Ett stort TACK till Ulla Dagert, Gunilla Sjölin och Erica Segal som la ner mycket tid och engagemang och tack till Marianne Mannerheim för allt stöd och uppmuntran.

Jag önskar er alla en trevlig höst och ser fram emot ett roligt år, med SWEA! Marie Larsson, vice ordförande

Mary D'Aversa, PFP
Financial Planner

Royal Mutual Funds Inc.
131 Woodbridge Avenue
Woodbridge, ON L4L 2S6

Tel: 416-220-0954
Fax: 905-851-5377
Cel: 416-220-0954

email: mary.daversa@rbc.com

Helping you create your unique financial strategy

Working alongside you and your goals, my role as a financial planner, investment & retirement planning, is to provide you with a highly customized strategy—a strategy that offers you effective and customized financial solutions for all of your evolving needs. This strategy, or financial plan, puts your best interests first and details the actions and timelines needed to achieve your financial goals, based on objective advice. Through me, you have access to a full range of financial services that include:

- Financial planning
- Investment and retirement planning and advice
- Mutual funds, portfolio solutions and GICs
- Loans, credit lines and mortgages
- Chequing and savings accounts
- Visa cards
- Online and telephone banking

ALL THE INVESTMENT RESOURCES YOU NEED

I have dual roles within RBC: one as a financial planner, investment & retirement planning, with Royal Mutual Funds Inc. and one as a representative with Royal Bank of Canada. And, in order to provide you with a truly comprehensive financial plan, I am able to draw on the knowledge and expertise of any or all of the following specialists within RBC® depending on your needs:

- Full-service investment brokerage services including top-ranked domestic and global equity research

- Global and domestic discretionary investment management from world-class money managers
- International financial services and offshore tax-planning opportunities
- Comprehensive estate-planning services
- Direct investment services (online and telephone)
- Private banking

FINANCIAL SOLUTIONS ON YOUR TERMS

As a financial planner, investment & retirement planning, I specialize in helping you find the financial solutions to achieve your personal goals through every stage of your life. I am able to work around your schedule and meet with you wherever and whenever it's convenient—your home, business or local RBC Royal Bank branch. Whatever your choice, rest assured your financial information will remain in the strictest confidence.

LET ME INTRODUCE MYSELF

Backed by the strength and experience of the specialists at RBC, I can offer you access to a complete range of financial and investment services. In my role as a financial planner, investment & retirement planning, I'll work directly with you to provide the expertise and resources to help you achieve your important financial goals - both those in the near future and those in the years to come.

A career of 34 years in the financial services industry, which includes working at RBC since 2005, has prepared me for this role.

I am committed to continually building upon my expertise so that I can provide you with the most up-to-date tools and research the industry offers. In keeping with this commitment, I have earned the professional designation of Financial Planner. I have also completed Canadian Securities Course and Investment Funds In Canada.

Financial planning services and investment advice are provided by Royal Mutual Funds Inc., a member company under RBC Investments. Royal Mutual Funds Inc., Royal Bank of Canada, Royal Trust Corporation of Canada and The Royal Trust Company are separate corporate entities that are affiliated. Royal Mutual Funds Inc. is licensed as a financial services firm in the province of Quebec.

® Registered trademarks of Royal Bank of Canada. RBC and Royal Bank are registered trademarks of Royal Bank of Canada.
© Royal Bank of Canada 2004.

BÅTLUFFA I STOCKHOLMS SKÄRGÅRD –Karin Kellay

Stockholms skärgård består av 24,000 öar och är som ett annat land bara några sjömil ifrån Stockholm. Allting är så annorlunda och så långt från vardagen i en storstad, men nära nog för att bli utflyktsmål för en liten minisemester.

Karin Kellay, syster Gunnel Nyman, hennes svägerska Ulla Mörk.

Denna sommar hade jag tillfälle att tillsammans med min syster och hennes svägerska utforska hur det skulle vara att båtluffa i skärgården och med bara en ryggsäck kliva ombord på skärgårdsbåtarna som dagligen går till och från de större och mera bebyggda öarna.

Det var inte lätt att välja de öar som skulle passa vår tre dagars båtluff. Vi bokade ett vandrarhem på Möja. Vi gjorde misstaget att köpa pass för ett bolag, Cindarella båtarna, och insåg senare att samma pass inte gällde på alla båtar. Informationen på turistkontoret på Strandvägen var bra men kunde ha givit oss lite mera information om detta.

Vår Cindarella båt avgick kl. 10.30 från Strömkajen på Strandvägen. Vi hade packat lätt, men garderat oss med regnkläder, varm tröja och ordentliga skor. Vilken skön känsla att släppa vardagen och bara se vad som väntar sig de närmaste tre dagarna.

Båtresan tog lite under fyra timmar. Vi passerade genom Hassellunden och Vaxholm där fler passagerare klev på och båten blev snart full. Vi satt på däck ute i friska luften så att vi kunde fotografera den otroligt vackra naturen i skärgården. Jag hade en sjökarta och markerade öarna allt eftersom de passerade. Grinda, Gällnö, Sollenkrok, Stavsudda och ett par små öar till såg vi innan vi lade till vid Möja. En del

öar var små med bara ett par klippor, kanske ett träd och ibland en enda stuga. De större öarna såg intressanta ut och man kunde se små och stora sommarstugor som skyttade bland klippor och träd.

Möja har fast bebyggelse och vår båt lade till i Berg, en av hamnarna på Möja. Vi satte på oss ryggsäckarna och klev av i den lilla hamnen där det låg små fiskestugor. Där fanns också en liten affär och vi noterade att vi kunde köpa mat till frukost nästa dag. Vi vandrade uppför backen med betande får längs

dikesrenen. Ibland fick vi gå åt sidan för att släppa fram trehjuliga motorcyklar.

Till slut upptäckte vi vårt vandrarhem uppe på en kulle. Det var ingen som mötte oss och vi var lite fundersamma om vi bara skulle stiga in. Efter att ha gått igenom en karamellbutik och klivit en trappa upp hittade vi ett rum med vårt namn på dörren. Efter ett tag kom en kvinna och undrade om vi hade hittat våra lakan och handdukar. Betala kan ni göra imorgon sa hon. Man behövde inga nycklar att komma in i vårt vandrarhem, inte ens sent på kvällen. Efter det vi hade gjort oss hemmastadda, promenerade vi ned till den lilla affären i hamnen för att köpa kaffe och lite annat. Vi ville sitta ute på balkongen och koppla av och beundra den vackra utsikten.

Lite senare på dagen gjorde vi oss lite fina och gav oss iväg till restaurang Pärulan. Här i skärgården kan du äta svensk mat som du kanske har längtat efter, som strömmingsflundra, sill av olika slag och annan rejäl husmanskost. Det var trevligt att efter en lång och händelserik dag bara sitta och äta gott. Kvällen var varm och skön men man måste ta på sig en sjal eller tröja lite senare eftersom havsluften började bli lite kylig.

Nästa morgon vandrade vi runt i byn. Möja kantas av en del små byar och välbevarade hamnar som tillsammans ger ön en speciell skärgårdskaraktär. Trots att det bara finns 300 bofasta, finns det en skola med 46 elever i klasserna 1-9. Kyrkan skulle denna morgon ha en loppmarknad och även servera väfflor med jordgubbar och grädde. Det kan man ju inte missa så vi promenerade dit. En liten kör sjöng gamla sommarvisor till musik. Vi såg oss omkring efter dessa underbara väfflor men hörde av en dam att väffeljärnet hade gått sönder. Det fanns kaffe och kakor men vi hoppade över det för att göra oss i ordning för båten som skulle ta oss till Finnhamn.

Finnhamn är en mycket vacker ö. Här kan man promenera och njuta av naturen, fiska

Skärgårdsbåt på väg till Möja

från bryggor och klippor, bada eller hitta ditt eget lilla smultronställe. Där ligger även ett stort hus från 40-talet som nu används som pensionat och vandrarhem. Efter en lång vandring på ön hittade vi Café-Krogen och bestämde oss för att äta lunch. Vi kunde sitta ute och se på båtarna som for förbi. Här åt vi strömmingsflundra serverat på knäckebröd. Det var den bästa strömming jag smakat och med ett par glas öl till ville vi inte lämna denna idyll.

Senare med hjälp av starkt kaffe måste vi tyvärr ta avsked och kliva på båten tillbaka till Möja.

Denna lite mindre båt tog oss till Långvikshamn, vilket var perfekt eftersom Wikströms fiskrestaurang ligger där och vi hade bokat tid kl. 19.00 för att äta middag. Vi gick tillbaka till vandrarhemmet och det var skönt att ta av sig vandrarskorna och bara sitta ett tag på altanen med ett glas vin. Med de bästa kläderna vi kunde hitta i våra ryggsäckar klädde vi upp oss till middag på Världshuset där vi åt en så god fisksoppa.

Kvällen började närma sig sitt slut men vi hade hört att det var dans lite längre upp i backen. Naturligtvis promenerade vi dit för att se hur man roade sig på ön. Dansen hölls i en bygdelokal, precis som jag kommer ihåg från barndomen, men mera folk som stod och hängde utanför istället för inomhus. Orkestern spelade musik från 60-talet och vi dansade lite rock'n roll innan vi lämnade dansen till ungdomarna.

Finnhamn

Nästa dag hade vi planerat att åka till Sandhamn men på grund av en komplicerad tidtabell var vi tvungna att ta vårt bagage med oss på båten och åka till Sandhamn via Stockholm. Sandhamn är en stor ö som består av sand med avbrott för glest bebyggda urbergskullar och en gles tallskog som har fäste i den magra jorden. Det finns ett nätverk av stigar som leder till havet och de långa vita sandstränderna. Vi promenerade runt i alla

intressanta turistaffärer. En affär erbjöd sig att förvara våra ryggsäckar i ett hörn så att vi skulle kunna gå omkring och utforska det lilla samhället.

Vi åt en sen lunch på det populära Världshuset och maten var otroligt god. De som serverade oss var mycket vänliga och glada. Hamnen är stor och många lägger sina segelbåtar här. Sandhamn håller världens största kappsegling varje år under första helgen i juli

månad. Tävländ från olika länder deltar. Sandhamn är också båtfolkets jet-set ställe. Vi promenerade omkring i byn, tittade in på det lilla museet och tog sedan en sidoväg för att smaka på de berömda seglarbullarna på Sandhamns bageri.

Innan båten skulle gå till Stockholm lyssnade vi, med en öl i handen, på en liten pop-grupp som spelade vid hamnen. Vilket lyckat slut på vår båtluffarfärd! ■

Olsson
Optical

KLAS OLSSON

1407 Yonge Street, Toronto, Ontario, M4T 1Y7 416-924-0900

BLÜ
RISTORANTE & LOUNGE

LIVE MUSIC
Wednesday Through Saturday

Authentic Italian Cuisine

17A Yorkville Avenue
416-921-1471
www.bluristorante.com

Beaches
Bakeshop & Café

416 686 2391

SOMMAR PROJEKT "SPREAD TREES NOT AIDS" I SYDAFRIKA

Jesse Cranin intervjuades av Marianne Mannerheim och Barbro Westin

Jesse Cranin, en av SWEA Torontos stipendiater, kommer att studera i Uppsala första terminen 2012. Uppsala universitet erbjuder kurser i "Public Health" som inte erbjuds av Queen's University där han påbörjar sitt tredje år i höst. Jesse läste mycket om Uppsala på Internet och sa att han var "blown away" över all positiv information och att det verkar vara en stad som välkomnar utländska studerande med öppna armar. Under sin termin i Uppsala kommer Jesse att skicka oss korta meddelanden om hans erfarenheter som vi antingen publicerar i SWEA Bladet eller i Kalendern.

Jesse Cranin spenderade fem veckor i Sydafrika som volontär i ett ungdomsprojekt för AIDS utbildning. Vår intervju med Jesse var på engelska eftersom Jesse inte har hunnit lära sig svenska ännu.

Barbro: I studied pharmacy at Uppsala University so this brings back memories. What courses are you taking?

Jesse: Swedish language and three health courses but also a music course. Uppsala is renowned for its music....

Barbro: Sounds interesting. I understand that you went to South Africa this summer. Please tell us about your trip.

Jesse: Would you like me to focus on the social aspect or focus on work?

Marianne: Let's focus on work.

Jesse: The organization LetsStopAids is a Toronto based organization. The program is called Spread Trees, Not AIDS. With my co-manager, I was in a rural community in a city called Durban, approximately 4-5 hours from Johannesburg. We worked with 35 youth out of their local health centre. The program included HIV and environmental workshops, and leadership. We also initiated a successful HIV soccer based program and gave HIV drills on how to protect you from AIDS.

Marianne: How were your living conditions?

Jesse: Culturally we experienced a big difference to Canada. We lived in rural community and wanted to live as the locals do. The family of four had a small house with a metal roof, electricity but no running water. We had to walk 300 meters to get

water in buckets, which we brought back on our heads.

Marianne: How did you get involved in this organization?

Jesse: The fraternity "Alpha Epsilon Pi" at Queens posted job opportunities. I applied in February and I am now a Manager. It took four (4) intensive months to prepare for the trip and we were in South Africa for

In the afternoon, we played soccer and before sunset we hosted other teams where "our team" taught the other teams.

When the day ended we went back to our house to do laundry and take a bath. We lived with a family of four. The children were two and seven years old. Dinner was cooked on a two-burner stovetop. Hot water came from a hot water heater, but there

Jesse Cranin and his co-manager

seven (7) weeks. It was strictly volunteer work. The managerial part of the work was meeting with partners, doing site visits, analysis, orientations etc.

A typical day looked as follows:

The sun rose at 7:30 am, which is when we woke up. The first thing we did was to go and fetch water. We had breakfast, brushed our teeth and packed up to leave for the health centre. It took us 15 minutes to get there.

The program was based on HIV prevention for youth, breaking down the stigma and social aspects of HIV. The language spoken in this part of Africa is Zulu, but many spoke very good English, so the students translated to each other. We wanted to have the students teach the other students.

was no running water. As we lived with the family we became very close and shared their food. They ate mostly chicken and meat like pork, beef or goat. The bread called "Jeqe" was very good and thick. I brought a frying pan from North America, so I could make grilled cheese sandwiches since I am a picky eater. I left the frying pan behind with the family, which they really appreciated.

Citrus fruits like Naarjties were sweet and tasty. The apples and bananas were good and for snack you could have sugarcanes that you peel and suck on.

Barbro: So, you were living in quite a poor neighborhood?

Jesse: No, not really. Poverty was prevalent but the ones we met were relatively speaking quite OK. There were hardly any cars, lap tops, TVs, etc. but many had cell phones. It was simply a rural community.

Marianne: How were you received by the people in the village?

Jesse: People were happy and very friendly. We were the only 2-3 white people there. No aggression. Everyone you met said "Sawubona" which means "Hi". They understood that we were there to help and they were not intimidated. We felt welcome.

Barbro: Were there many kids with AIDS?

Jesse: Probably, but we did not encourage the question of whether they had AIDS or not. It has such a stigma. The population incident rate I think is 35% AIDS on average.

Marianne: What was the age group that you were working with and were they both girls and boys?

Jesse: The youth that we were working with was between 13-20 years old and both girls and boys.

Barbro: Were the students HIV tested?

Jesse: We set up a so-called Rapid Testing Booth for children, which had never been done before. Confidentiality issues of the testing had been a problem so many did not want to get tested. However, we managed to arrange for confidential testing and we hope the nurses will continue to do it once a month.

Marianne: Were there many orphans?

Jesse: Yes, there were many, many orphans. The wife in the house in which we lived was an orphan. Her name was Tshabalala, which means "Forgotten".

What I learned was that Love is found everywhere in the world. Living in a family was an amazing learning experience.

Marianne: Do you think that you achieved what you wanted while you were there?

Jesse: Yes, during our five (5) weeks I believe that we left a mark.

Barbro: What are you going to focus on in your future studies?

Jesse: Study subjects that deals with epidemics. In my third year at Queens, I will study epidemiology, focusing on epidemiological diseases.

Barbro: Could we ask you to write to us every month while you are in Sweden?

Jesse: Yes, I would love to send you short messages every month.

Marianne: A final question. How many family members lived at your place?

Jesse: All included on the property was the grandmother "GoGo" who had six (6) sons and one (1) daughter. They all lived in their own little houses, but on the same property.

Marianne: Did you pay any rent to the family?

Jesse: Yes, I paid 600 Rand for the five weeks, which equals to approximately \$85.00 and a lot of money to them.

Marianne: Did the husband and wife have a job?

Jesse: Yes, they were lucky. The husband worked as a security guard and the wife worked as a cook at the daycare. Perhaps nine (9) out of ten (10) people are unemployed. A very bad situation. Marianne and Barbro thanked Jesse for this interesting interview and congratulated him on his achievements. ■

GO AHEAD, GET WILD!

WILD WING

705-443-8811

www.bestchickenwings.com

Dine-In & Take-out

101 WILD FLAVOURS

ICE-COLD BEER

RED-HOT WINGS

★ WRAPS ★ RINGS

★ SALADS ★ FRIES

178 JOZO WEIDER BLYD.

BLUE MOUNTAINS

Barbro Westin och Kerstin Nilsson

Badrummet på Kosta Glashotell

Ja som sagt, norrlänning som man är dras man alltid hem till sina rötter när man åker till Sverige. Vi har en stuga vid kusten utanför Örnsköldsvik och dit har vårt resmål varit sedan vi flyttade till Canada för 30 år sedan. Detta år beslutade vi oss för att bila genom hela Sverige med slutmål stugan uppe i Norrland.

Vi flög med Air Canada till Köpenhamn där vi hyrde en bil. Vårt första stopp var Halmstad för att hälsa på Kerstin och Thomas Nilsson som flyttade tillbaka från Toronto till Sverige för ett par år sedan. Kerstin var väldigt aktiv inom SWEA och ordnade många fina programaktiviteter. Vi saknar henne!

Kerstin och Thomas bor strax utanför Halmstad, så väl i bilen i Köpenhamn ställde jag in den medhavda GPSn på deras adress och trodde att vi skulle åka över bron till Malmö och därefter upp längst kusten. Så blev det dock inte utan vi upptäckte snart att vi var på väg mot Helsingör för att sen ta färjan över till Helsingborg. GPSn visste säkert att vi var trötta efter flygresan och att vi behövde en sömntur på färjan...

Vi blev väl omhändertagna av Kerstin och Thomas och fick se grunden till deras nya hus som skall byggas på tomten där de nu bor i sitt vinterbonade

sommartorp. Vi var djupt imponerade över de strikta svenska reglerna för husbygge.

Nästa dag körde vi genom Småland med sikte på glasbruken. Vi hade bokat rum på Glashotellet i Kosta. Det är ett fantastiskt hotell. Våldigt mycket var av glas (förstås!!!). Varje korridor i hotellet var smyckat av Kosta Bodas egna designers. Vi bodde i vingen designad av Ulrika Hydman-Vallien. Efter en länge efterlängad spa behandling satte vi oss ute vid poolen och beställde in en Pina Colada. Mmmm!! Innan middagen satte vi oss i baren där t.o.m. barstolarna var av glas. Vi hade köpt ett paketpris med alla måltider inkluderade och maten var utsökt.

Vår färd gick sedan vidare genom Smålands-skogarna och efter en övernattnig i Märsta körde vi till Norrland. Junivädret var strålande och vi hade en härlig tid med min gamla mor Dagny uppe i våran stuga i Långroudden utanför Örnsköldsvik.

På väg tillbaka till Köpenhamn åkte vi på småvägar längs kusten med sikte på Öland, där vi inte varit sen bron byggdes. Öland är en jättefin ö. Vi bodde på ett hotell som hade Sveriges största whiskykällare till min mans glädje. Öland är så pittoreskt med väderkvarnar och får överallt.

Våra sista semester-dagar spenderade vi i Skåne. Vi åkte runt på Österlen och stannade till i Kivik och Brantevik men varken Sweorna Agneta Nilsson eller Maude Vännman var hemma. Vi strosade omkring i Ystad och letade reda på Mariagatan där Henning Mankells "Kurt Wallander" bor. Kurt var inte heller hemma... Vem som bor på Lurendrejaregränd, kvarteret Sorgenfri, har jag ingen aning om men kan tänka mig flera....

Resan genom Sverige var en upplevelse för oss båda och vi gör säkert om det ett annat år. ■

Baren på Kosta Glashotell

"Kurt Wallanders" hus i Ystad

Väderkvarn på Öland

Lurendrejaregränd i Ystad

DET BLEV DAGS ATT FLYTTA IGEN, NÄR DEN YNGRE GENERATIONEN TOG ÖVER - Birgitta Westin

Vänjer man sig vid att flytta, om man flyttat mycket? Man blir naturligtvis skickligare att planera en husförsäljning och arrangera flytten och man drar sig till minnes hur problemen problemen löstes och blir duktigare att undvika tidigare misstag.

Den andra sidan av "vänjer man sig", framstår nog för de flesta som mindre positivt.

Att lämna sitt hem som man trivts så bra i. Den fina kontakten med vänner och grannar. Allt fungerar så bra efter några år.

Varför måste man flytta? Är det verkligen nödvändigt? Man vill bromsa. Varför måste allt förändras stup i kvarten? Förändringar är väl något som de flesta äldre har problem med. De yngre ser det ofta som en utmaning. Förmodligen ett enklare och mer positivt sätt att se det på.

Alla dessa förändringar har vår familj upplevt genom att flytta åtta

gångar varav tre tog oss över Atlanten med tre barn och hundar. Vi har varit lyckligt lottade då det mesta har ordnat sig till det bästa. Med hårt arbete, vill jag tillägga. Nya skolor och lärare, nya läkare, nya vänner och nytt hus. Listan är längre än så. Vi har utvecklats till en global familj. Att alltid försöka trivas bäst där vi är just nu, har hjälpt oss alla.

När vi lämnade storstadens brus och flyttade upp till landet norr om Toronto, blev många av våra vänner mycket förvånade. De flesta hade nog alltid sett oss som storstadsbarn.

Eftersom vi alltid älskat djur och natur blev det tillfälle för oss att pröva på hur det är att verkligen bo på landet, där vägen inte är upplyst på kvällen, där man har egen brunn med riktigt gott vatten, där träden

ska ansas och man är riktigt jordnära. Vi trivdes väldigt bra och det blev en härlig motsats till ett mera stressat stadsliv. Min man pensionerade sig och vi hade flera år i ett lugnare tempo. Det låter väl helt underbart eller hur?

Men, våra tre fina och omtänksamma barn hade andra planer för oss! De bad oss tänka framåt. "Vad händer om någon av er blir sjuk" Hur ska ni kunna sköta den stora tomten och huset? "Vore det inte skönt att

minns det nog med skräck. I stan kunde man ju sälja, men på landet.....Många egendomliga spekulanter dök upp och tycktes inte ha bråttom att göra sin rundvandring. En del trevliga och artiga personer var ute på sitt söndagsnöje att få lite idéer och se hur andra möblerar. Ja, allt som kan göra en säljare tokig.

Tio månader senare såldes huset tack och lov, till ett helt underbart par med en liten pojke som heter Thomas, precis som vår

son. Vi har lite kontakt med de nya ägarna och de älskar huset och alla vackra träd på tomten. Man borde ju strunta i vem som bor där, men sanningen är, att där man trivts vill man ha någon som känner på samma sätt.

Ja, men det var ju bra att det var gjort! Så då är det ju bara att sälja saker, ge bort och slänga. Vad man glömt, var ju att allt som inte passade in i huset" kastades in" i vårt tredje garage. Man vet ju inte när man kan få användning för något, speciellt när man bor på landet! Den ena

kassen efter den andra fylldes med kläder, husgeråd, elektronik, leksaker och så mycket annat som jag tack och lov har glömt. Det blev 52 stora svarta säckar som gick till Frälsningsarmén plus alla de kläder jag sparat med ursikten att "det kanske blir modernt igen". En av våra döttrar med allvar i blicken förklarade för mig att det syns alltid, hur snyggt plagget än är, att det är hundra år gammalt. Där gick den illusionen!

Vi bestämde oss på ett tidigt skede att inte ha en "garage sale". Ibland ställde vi saker vid vägen. Första gången stannade en bil direkt och plockade upp allt utom ett par skidor. Resten gavs till grannar och vänner. Barnen hade redan plockat ut vad de ville ha. Så en dag stod vi där med de möbler och ägodelar vi tycker bäst om.

skaffa något mindre mer praktiskt, som är bara att låsa, när ni åker runt och hälsar på alla barnbarnen". Tänk så kul att vara tillbaka i storstaden igen. Ni kan gå på teater, dricka kaffe på uteserveringarna, lära känna nya, spännande människor. Barnen var mycket positiva och entusiastiska. Det smittade av sig!

Vad har hänt. Det var plötsligt ombytta roller. Vi brukade ju vara de som bestämde (näja när de var yngre). Nu var det vår tur att lyssna på våra barn!

Att sälja huset blev ju den första åtgärden. In med alla mäklare som arbetade i området verkade relativt smärtfritt. Det ska nog gå fint. Jag arbetade själv som fastighetsmäklare i början av nittiotalet. Lite anade vi vad som skulle hända. Samma vecka vi satt upp vårt hus till försäljning, kraschade marknaden. Många

Ottawa nästa! Vår yngsta dotter med man och barn bor i vår huvudstad. Vi bor nu fem minuter från varandra. Närhet till ett av våra barn ingick i barnens plan att placera oss väl.

När flyttbilen stängt sina dörrar och vi med bävan såg våra ägodelar och minnen lämna huset, tittade vi på varandra med glansig blick och sa "Det här har vi klarat av så många gånger". Det var dags att samla ihop hunden och katterna, som nu inte hade några möbler att gömma sig under i vårt tomma hus.

Efter en lång och påfrestande flyttdag bestämde vi oss för att bara köra utanför Toronto för att fortsätta till Ottawa nästa dag. Så katterna satt i sina små burar och jamade ikapp med vår bordercollie i mitten. Vilket gäng vi var! Vi tog in på ett hotell som tillät hundar. Vi antog att katter också var välkomna. Påföljande dag stod vi så småningom utanför vår dotters och svärsöns hus. Det skulle bli vårt hem tills dess att vår nya bostad var klar att flytta in i.

Den första tiden hittade vi ingenting. Flera saker var försvunna eller var det så att vi givit bort dem eller kanske fanns de i förvaringsrummet. Vi turades om med att minnas rätt. Vi visste att det är vanligt att lida av temporär minnesförlust när man

flyttar och när man får barn. Vi tröstade oss med att nu satt vi i vårt nybyggda hem, där allt fungerar och allt är fräscht. Städningen är ett minimum, det vill säga att det skulle vara, om inte katterna och hunden härade så mycket.

Ottawa lär vara världens tredje kallaste huvudstad. Men, som tuffa svenskar klarar man av det mesta.

När vi någon gång får mer flyttenergi, (vi är förklarligt nog allergiska mot flyttkartonger) planerar vi att sortera förvaringsutrymmet i källaren. Kanske vi får ihop ytterligare säckar till Frälsningsarmén! Nåja, några klänningar spar jag kanske, man vet ju aldrig....

Nu har vi bott i Ottawa i snart två år. Blev det som vi hoppats? Var det värt allt besvär?

Svaret är ja. Vi har hamnat i en underbar stad med lite under en miljon invånare. Vi har fått många nya vänner. Vi bor mycket

centralt. Det mesta ligger inom tio minuter, till och med skidklubben i Gatineau. Vi älskar att spela tennis och tar oss dit på nolltid. Min häst Sophie har mött nya vänner i ett stall strax utanför Ottawa. Jag rider henne ett par dagar i veckan. Det känns så skönt att få njuta igen efter alla flyttningsbestyr.

Ibland vill man vandra längs den vackra Rideaukanalen. Det finns en härlig promenadväg nedanför Parlamentet, där man vandrar längs Ottawa River. ByWard market lockar med allt från grönsaker till stickade vantar. Den varma årstiden är helgerna packade med människor som njuter av alla utekaféer och restauranger. Sommaren är väldigt varm och det är alldeles förskräckligt kallt på vintern. Ottawa lär vara världens tredje kallaste huvudstad. Men, som tuffa svenskar klarar man av det mesta.

Det ska bli mig ett stort nöje att få visa er vår huvudstad när ni kommer till Ottawa efter SWEA Torontomötet i maj nästa år. Då blommar tulpanerna som bäst. Tulpaner, som skänks varje år av Holland som tack för hjälp under andra världskriget.

Ja, kära Sweor, man kanske måste lyssna på sina barn trots allt! ■

Affordable CUSTOMIZED vacations,
for a truly LOCAL VACATION EXPERIENCE.
Because every vacation minute is PRICELESS.

Peace of Mind...
PROTECT YOUR INVESTMENT.

Contact us today and start planning
your most memorable vacation!

Plaza Rivera Molino • Ignacio L. Vallarta 130, Local 6
Col. Emiliano Zapata (Centro), Puerto Vallarta, Jal. Mx. C.P. 48380
Mexico t: (52)(322) 223.1986 • (52)(322) 223.2132 Fax: (52)(322) 223.2135
New York t: 315.963.6082 • Toronto t: (647) 933.4252 • Stockholm t: (0) 8.559.2.1804
Skype: Mannermex rentals@mannermex.com.mx

 MANNERMEX
INTERNATIONAL

V.I.P. PROPERTY MANAGEMENT • VACATION PROPERTY RENTALS • CONCIERGE SERVICES

EN MIDSOMMARAFTON MED EVA GABRIELSSON -Cathrin Wällgren-Olsson

Det var ett högst annorlunda sätt att fira Midsommar på, men icke desto mindre intressant och trevligt!

Den 24 juni 2011, bjöd franska skolan i Toronto i samarbete med svenska konsulatet in till midsommarfest. Ingen mindre än arkitekten, författaren, aktivisten, feministen och tillika Stieg Larssons livspartner och kollega, Eva Gabrielsson, var kvällens huvudgäst.

Till det facila priset på \$25, bjöds det inledningsvis på bubbel och mingel följt av ett intressant samtal mellan Eva Gabrielsson och författaren och bokförläggaren Anne Collins, vilket därefter följdes av mer mingel, diverse snittar, vin och kaffe samt möjligheten att köpa ett signerat ex av Eva Gabrielssons senaste bok "There are things I want you to know about Stieg Larsson and me" (svensk titel: "Millennium, Stieg och jag").

Liksom många andra bokklubbar, har även vår grupp i SWEA öst läst Millennium-trilogin om allas vår hjältninna Lisbet Salander och hennes kaotiskt händelserika liv, om journalisterna och samhällskritikerna Mikael Blomkvist och Erika Berger och alla andra synnerligen udda figurer i denna Millennium-sagas sensationella succé. Fortfarande återkommer ofta våra diskussioner till vissa delar och personer ur Stieg Larsson-böckernas persongalleri på våra regelbundna bokträffar. Det är inte för inte att de fick sådan genomslagskraft. Det är något visst med böckerna, de är mer än bara några vanliga kriminalromaner. Starka känslor väcks till liv när man läser dem. En ilska och frustration bubblar upp inombords över samhällets orättvisor och man förvandlas stundvis till en pånyttfödd idealist som vill ge sig ut och kämpa på barrikaderna, gärna tillsammans med denna högst intelligenta, orädda, och i samhällets ögon, missanpassade Lisbet Salander i spetsen.

Det finns ingen tvekan om Eva Gabrielssons inverkan och indirekta delaktighet i böckerna, även om hon bestämt hävdar att det var Stieg Larsson som skrev böckerna och ingen annan. Men de många beskrivningarna av Stockholms

miljöer, är enligt Gabrielsson direkt tagna från hennes mångåriga research om arkitekten Per Olof Hallman, Stockholms första stadsplansdirektör. För att spara tid på research, fick Stieg Larsson kort och gott använda sig av detta material i Millennium böckerna. Dessutom anser jag att vissa paralleller kan dras mellan den intelligenta, rättvisetänkande rebell som

Boksignering av Eva Gabrielsson; Lena Glaes-Coutts, Camilla Forsberg-Samelko, Cathrin Wällgren-Olsson

Eva Gabrielsson intervjuas av Anne Collins

Midsommar mingel på Franska skolan i Toronto, sponsrat av bl.a. svenska konsulatet

påträffas i Salander och Eva Gabrielsson själv. Det finns m.a.o. en känsla i böckerna av att Stieg Larsson varit starkt influerad av Gabrielssons närvaro och stöd vid författandet.

Under intervjun med Eva Gabrielsson denna midsommarkväll, framkommer en bild av en lugn, klarsynt, jordnära kvinna som verkar ha 'landat', åtminstone till viss

del, efter all uppståndelse kring den infekterade arvstvisten mellan henne och Stieg Larssons far och bror, Erland och Joakim Larsson. Skriverierna har varit många, långa och mer eller mindre angenäma. Enligt svensk lag är hans far och bror de juridiskt rättmätiga arvtagarna efter Stieg Larsson. Många har dock ifrågasatt det moraliskt riktiga i att Gabrielsson inte fått ta del av arvet, då hon och Larsson levde och arbetade ihop i hela 32 år. De ingick förvisso aldrig i ett äktenskap, då Larsson på så vis ville skydda Gabrielssons identitet bl.a. gentemot de nynazistiska extremister han som journalist under många år arbetade för att motverka.

Då Larsson hastigt gick bort i en hjärtattack vid 50 års ålder, fanns heller inget testamente skrivet. Gabrielsson hävdar dock att hon inte längre är bitter och att hon till att börja med heller inte hade för avsikt att publicera en bok om hennes liv tillsammans med Stieg Larsson. Det började som dagboksanteckningar, som någon rekommenderat henne att börja skriva som en slags terapi efter Larssons död, men som sedan resulterade i en bok. Gabrielsson påpekar dock att den inte var ämnad för att få medhåll eller sympatier för sin version av det kontroversiella efterspelet efter hennes livspartners bortgång.

Själv ser jag nu fram emot att läsa Gabrielssons "There are things I want you to know about Stieg Larsson and me" och huruvida det blir en fjärde bok efter Larssons "Luftslottet som sprängdes", förblir än så länge en gåta.

Boken "There are things I want you to know about Stieg Larsson and me" ■

VÅNDAN AV ATT FLYTTA "HEM" IGEN -Gun Hammarstedt

För snart fem år sedan stod vi helt plötsligt inför ett beslut om att flytta till Kanada. Min man hade fått ett erbjudande om ett tre års kontrakt på det företag han arbetade på (Carlsberg). Beslutet att flytta var inte så svårt, vi hade länge pratat om att det vore roligt att få möjligheten att bo utomlands några år och barnen var i "rätt" ålder för att kunna åka iväg, Hanna fyra och Oscar åtta.

Min man flyttade över i januari 2007 och efter mycket hus letande hittade han till slut ett hus i Oakville som vi kunde hyra. I mars samma år kom då jag och barnen efter. Jag hade redan innan flytt tagit kontakt med SWEA och fått något mail av Barbro Westin som hälsade att jag var välkommen och lovade att höra av sig när vi var på plats. Det tog inte många dagar innan jag hade träffat många trevliga svenskor i närområdet och barnen träffade en hel del svenska kamrater. När våra tre år började närma sig sitt slut så fick min man förfrågan om vi kunde tänka oss att stanna i ytterligare ett och ett halvt år och det behövde vi inte ens fundera på, klart vi ville! Men även denna tid sprang snabbt förbi och det blev dags att flytta "hem" igen. Fast det som var hem kändes inte längre lika hemma och det var helt plötsligt inget litet familje-äventyr vi skulle ut på utan flytt tillbaka till "verkligheten". För det var lite så det kändes. Att flytta tillbaka var svårt, mest av allt för mig även om övriga familjen också har haft sina "ups and downs". Jag vet inte hur många tårar jag fällde under våren, skulle jag lämna alla mina underbara vänner, mitt hus som jag trivts så bra i, Oakville som var så hemma för mig. Nej det var verkligen en jobbig period. Det kändes så definitivt på något sätt att lämna allt även om jag vet att vi kommer att komma tillbaka och hälsa på och vem vet kanske vi en vacker dag flyttar tillbaka.

Nåja, när det började närma sig avfärd tog det praktiska arbetet med att organisera allt över lite och jag lyckades se framåt lite istället för att grotta ned mig i allt för mycket självömkan. Det är ju mycket som ska ordnas i samband med flytt. Vi hade varit i Sverige på mars lovet och efter många visningar hittat ett hus ute på landet utanför Malmö. Så nu skulle allt praktiskt med husköp, flyttfirmor, skolor, försäkringar mm lösas. Helt enkelt är det inte att försöka ordna med något innan

man flyttat tillbaka. När man inte har ett aktivt personnummer så klarar man sig inte långt i Sverige. Att teckna en försäkring för det nya huset visade sig t ex vara en stor utmaning. Men med lite tålamod och god hjälp från svärföräldrar på hemmaplan så löste sig det mesta. Men visst känns det lite konstigt när min man 43 år gammal blev tillfrågad om han inte kunde teckna mobil abonnemanget på sin pappa...

Sista tiden i Kanada bodde vi i ett nästan helt tomt hus då våra möbler skeppades iväg lite i förväg. Jag tog farväl av mina kära väninnor och grät floder, igen... att hela familjen utom jag åkte på magsjuka och att min bil blev påkörd och totalkvaddad gjorde väl inte den sista veckan direkt enklare.

Väl i Sverige åkte vi ut och tittade på vårt lilla hus, och konstaterade direkt att allt är så mycket mindre i Sverige; huset, bilen, tvätt och diskmaskin, ugnen (kommer aldrig att få in en stor kalkon i den). På måndag morgon trängdes vi med en massa andra "nysvenskar" på skattekontoret för att be att få bli svenskar på riktigt igen. Nästa steg var Telia för att koppla in telefon, tv och bredband, och hur lätt var det?? Inte alls. Tre veckor senare hade de lyckats få fram uppgiften att det inte fanns bredband framdraget till huset och det som fanns närmast inte hade tillräcklig kraft för att koppla på oss på utan vi skulle behöva gräva ny kabel och punga ut med dryga 30000 bara för detta. Det måste finnas ett annat sätt, tyckte maken som redan innan hade sin åsikt klar om Telia. Fler "intressanta" överraskningar blev det i vårt hus.

När vi fått våra möbler och tillhörigheter, vilket förövrigt gick fantastiskt snabbt och smidigt när de väl kommit till Sverige, och hade börjat komma lite smått i ordning så skriker min man en kväll på mig från badrummet, - kom med moppar och

hinkar... Hitta det i flyttkaoset ni! Duschen hade svämmat över och ungefär samtidigt upptäckte vi att även tvättstugan hade vatten över hela golvet. Dagen efter kom röjrjuren på besök. Efter mycket testande och lite rörgastroskopi (ja de skickar faktiskt ned en kamera i avloppsrören) så stod det klart att man "missat" att ansluta vårt avlopp till det kommunala avloppssystemet. Rören mynnade helt enkelt ut någonstans i kanten på vår garageuppfart. (Där det troligen kommer att växa väldigt bra framöver, väl gödslat som det blev.) Fick bli ett par nätter på Scandic Malmö medan de grävde upp vägen och fixade allt. Ja, ja mycket ska man råka ut för. Nästa lilla fadäs var när min man skulle åka och registrerings besiktiga sin ögonsten BMWn som fått följa med från Kanada. Jo då bilen var i perfekt skick men den hade orange ljus i blinkers lamporna som man inte får ha i Sverige. Bara att byta då tänkte mannen och åkte glatt in på verkstan. Men icke att det gick så lätt, det blev till att beställa nya ljus på nätet från USA och hitta en firma som specialiserat sig på att fixa till "flyttgods-bilar" som kunde programmera om ljusen. Ett par veckor senare hade han äntligen sin bil registrerad och ok att köra.

Nu har i alla fall livet i "Lilla huset på åkern" börjat gå in i vardagslunk. Barnen har börjat skolan och tycker efter sina första dagar att det verkar helt ok. Tyvärr kunde vi inte få någon engelsk undervisning till Hanna och hur det ska gå för Oscar på engelska lektionerna återstår att se men de har lovat att de ska anpassa hans läromedel efter kunskap. Vi valde efter att ha lyssnat till barnens egna önskemål att inte sätta dem i den internationella skolan i Malmö. De ville hellre gå i den skolan de tillhör geografiskt för att få vänner i närområdet. Det viktigaste är ju att de trivs så kan vi lösa språket mm på annat sätt.

Själv är jag hemma ett tag till och ser till att barnen får en mjukstart i skola mm innan jag ska försöka hitta mig ett arbete. Det är en sak som är väldigt annorlunda här i Sverige, ens arbete är en väldigt stor del av ens identitet. Förhoppningen är att hitta ett deltidsarbete och på deltid kunna arbeta med min stora passion i livet mat och bakning. Vi får se vad det blir och jag kanske återkommer med en liten rapport om hur livet ter sig i "Lilla huset på Åkern". Vill bara avslutningsvis tacka alla underbara vänner i Kanada för att ni gjorde vår tid där så fantastisk och inte minst är jag tacksam för SWEA som var inkörsporren till en stor vänskapskrets. Saknar er alla, kram på er. ■

VAD GÖR EGENTLIGEN SVENSKA KYRKAN MED SWEAS ÅRLIGA DONATION?

Svenska kyrkan i Toronto har under många år fått ett årligt ekonomiskt stöd från SWEA Toronto. SWEA är en av kyrkans stora bidragsgivare för främjandet av kyrkans arbete inom svensk kultur och tradition. Det årliga bidraget har varierat mellan \$3000–\$5000. Faktum är att utan detta stöd skulle kyrkan inte kunna fortsätta sitt breda utbud av aktiviteter för svenskar i Toronto med omnejd.

Detta med kyrka och religion. Hur ser man på det?

Svenska kyrkan i Toronto bedriver, förutom sitt kyrkliga program, ett omfattande arbete för att främja och upprätthålla svensk kultur och tradition bland svenskar och svensktalande i Toronto. I detta arbete är det många som söker sig till oss oberoende av sina enskilda religiösa uppfattningar; man kommer helt enkelt för att man är svensk eller för att man är svenskspråkig. Svenska kyrkan välkomnar också alla som söker sig till kyrkans verksamheter oavsett samfundstillhörighet eller trosinriktning. Kristna eller ateister, muslimer eller judar, agnostiker eller sökare; alla är välkomna och skall känna sig hemma. För oss är det viktigt att ta vara på svenskkolonins mångfacetterade och vackra mosaik.

Under 2010 besöktes våra sammankomster av 4878 personer vid sammanlagt 274 olika tillfällen (gudstjänsterna är inte medräknade). Man skulle med andra ord kunna säga att SWEA bekostar ungefär en dollar för varje besök till vårt arbete inom svensk kultur och tradition.

Vad gör då kyrkan för den Svenska kolonin?

Svenska kyrkan i Toronto är en av de största mötesplatserna för svenskar och svensktalande i Toronto. Till kyrkan söker sig de som vill fira svenska högtider, värna om svenska traditioner och stärka det svenska språket (barn och vuxna). Svenska kyrkan i Toronto främjar aktivt den svenska kulturen och traditionen och därför sker all vår verksamhet på svenska.

Visste du att Svenska kyrkan i Toronto är en icke vinstdrivande organisation som ekonomiskt bygger på enskilda personers, företags och organisationers bidrag. Personalen består av en heltids prästtjänst samt två arvoderade tjänster (administratör och musiker). Utöver dessa har kyrkan många frivilliga till sitt förfogande. Notera att Svenska kyrkan i Toronto inte har någon utsänd personal från Svenska kyrkan i Sverige utan församlingen bekostar själv alla tjänster, inkl. prästtjänsten.

Tack SWEA för att ni gör det möjligt för Svenska kyrkan i Toronto att fortsätta sitt arbete inom svensk kultur och tradition!

Anna Runesson

Kyrkoherde i
Svenska kyrkan i Toronto
www.svenskakyrkan.ca

Här följer en kort beskrivning av kyrkans arbete i sin helhet

Kultur, tradition och social verksamhet

- Firandet av Lucia, Midsommar, Valborg och Nationaldagen.
- Påsk- och julbasar.
- Påskbuffé och köttbullsmiddag (familjemiddag).
- Filmkvällar i samarbete med Svenska nätverket.
- Birkas hantverksgrupp.
- Barnsången: Öppen förskola där vi lär ut svenska sånger, rim och ramsor, räkning och veckodagar. Vi uppmärksammar även alla kulturella högtider med barnen.
- Utfärder (t.ex. till ROM och Anna Tvinnereims café).
- Kyrkkaffe—'Billigaste caféet i stan!' med säsongsanpassat fika som t.ex. kanelbullar, våfflor, fastlagsbullar, lussekatter och julgröt.
- Grillning och svenska lekar i parken bakom kyrkan.

Kyrklig verksamhet

- Gudstjänst varje söndag på svenska enligt Svenska kyrkans ordning.
- Dop, vigsel, konfirmation och begravning.
- Självavårdssamtal och bikt.
- Lillbirka – Lär och lek i kyrkan.
- Första Advent och Påskdagen.
- Upprätthållandet av våra satellitförsamlingar i Calgary, Vancouver, Ottawa och Winnipeg.

Övrigt

- Svenska kyrkan i Toronto ansvarar för Svenska utlandskyrkans kris och katastrofberedskap för hela Kanada och vidareutbildar regelbundet andra svenska grupper inom Kris- och katastrof. Vi har ett gott samarbete med ambassaden i dessa frågor.
- Studiecirklar (t.ex. 'Känslor är livets krydda' och 'Alfagrupp').
- Workshops (t.ex. 'Begravnings- och testamentesfrågor' och 'Den lärande organisationen.')
- Svenska skolans skolavslutning.
- Hem- och sjukbesök samt besök på fängelser.

Grupper som använder kyrkans lokaler:

- SWEA.
- Svenska skolan.
- Svenska kören och folkdansarna.
- Svenska luciakören

DIN RESEBYRÅ

**Professionell service till mycket
förmånliga priser för
flygbiljetter, kryssningar,
semesterpaket och bussturer**

Milka Cook

Email: r.m.l.cook@sympatico.ca
Tel: 416-922-1440
Toll: Free 1-800-883-9959
Cell: 416-427-5945
www.btncanada.com

TICO Reg #4343992 IATA certified

BARBRO E. STÅLBECKER-POUNTNEY b.a.,ll.b.,

Barrister & Solicitor

GENERAL PRACTICE OF LAW
Wills, Estates, Business Law and
Charity Law, Real Estate, &
uncontested Family Matters.

Please see my website: www.bsplaw.ca
for information including "Marriage Rights and
Responsibilities in Ontario" and an
"Estate Checklist".

MY PLEDGE

Communication —
keeping my clients informed of all aspects of their matters.
Teamwork—working with other professionals in the best
interest of my clients.

VÄLKOMMEN ATT KONTAKTA MIG!

700 - Two Bloor St. W., Toronto ON M4W 3R1
416-323-6890 lawyer@bsplaw.ca

**Reinhold
Rehabilitation
Services Ltd.**

24 Years in Business

- Motor Vehicle Accident Injuries
 - Muscular Injuries Neck & Back Pain
 - Acute & Chronic Pain Management Programs
 - Chan Gunn Intramuscular Stimulation
 - Acupuncture • TMJ Problems • Pool Exercise Programs
 - Pilates Exercise Programmes
 - Vestibular Rehabilitation
- www.reinholdrehab.701.com

848 Main St. East, Hamilton L8M 1L9
Tel.: (905) 547-6461

Irene Reinhold

R.P.T., M.C.P.A., C.A.F.C.I.
Registered Physiotherapist
Certified In Acupuncture
& Intramuscular Stimulation

Diploma in Manual Orthopedic Medicine
Our Staff Includes:

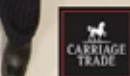
Registered Physiotherapists, Massage/
Kinesiologists/Exercise Therapists

Toronto, Mississauga, Oakville, Burlington

2010

RING OSS !

905 • 844 • 1208

Köpa eller sälja hus?

Vill du flytta? Köpa mindre? Köpa Större? Spela mer golf? Resa?

Letar du efter en fastighetsmäklare som är professionell, har erfarenhet och framför allt ger dig personlig service när du skall köpa , sälja eller hyra hus eller lägenhet? Kontakta oss!

www.mpstory.com

Funderar du på att köpa eller sälja ditt hem i Toronto?
Min erfarenhet och kunnighet gör transaktionen enkel och smidig.

Med över 14 års erfarenhet i branschen och med en 20-årig bakgrund av köp, försäljning och bygge för egen räkning, vet jag hur köpare och säljare fungerar. Därför kan jag erbjuda dig bästa tänkbara stöd, med fokus på "the best deal possible".

Ring mig eller besök min hemsida!

Marie Agay

Sales Person
416-590-0033
www.marieagay.com

HomeLife/Victory Realty Inc., Brokerage
250 Sheppard Ave. E. Ste. 300 Toronto ON M2N 6M9

VILL NI TALA SVENSKA MED ER TANDREGLERINGSPECIALIST?

JAG ÄR SVENSKA OCH UTBILDAD I
BÅDE SVERIGE OCH KANADA.

MIN PRAKTIK ÄR LITEN OCH VÄLKOMNANDE MED
INRIKTNING PÅ PERSONLIG BEHANDLING

DR. SUSANNE NIWONG
ORTHODONTIST
235 ST. CLAIR AVE. WEST
SUITE 109
TORONTO ON M4V 1R4
TEL. 416-968-3649

ORGANIZATIONAL CHART 2011

COMMITTEES

SWEA ToRo 30 Committee
(30th Anniversary +
Regional Meeting 2012)
Barbro Westin-Marianne Mannerheim

SWEA Christmas Festival Committee
Barbro Westin, Anna-Karin Armstrong

Jenny Lind Committee
Marie Larsson

Scholarship Committee
Mia Ekström

Program Committee
Anna Tvinnereim

SWEA Bladet Editor
Barbro Westin

Membership Committee
Barbro Westin

**Member Communication
Web Master**
Ida Jansson

Calendar Editor
Anette Larsson

BOARD OF DIRECTORS

Marianne Mannerheim
President

Marie Larsson
Vice President

Maria Dahlman
Secretary

Linda Karlgren
Treasurer

Birgitta Sigfridsson-Harquail
Director

Cathrine Demeter
Director

Ida Jansson
Director

Anette Larsson
Director

Victoria Eidenfalk
Director

Anna Tvinnereim
Director

INTEREST GROUPS

SWEA Central
Cia Leander

SWEA Norr
Margaretha Ferguson

SWEA Syd
Lise-Lotte Abramowitz

SWEA Väst
Erika Johansson

SWEA Öst
Ulla Robinson

SWEA Buffalo
Anna-Lena Green

Smaklökarna
Cia Leander

BOOK CLUBS

SWEA Central Bokklubb
Barbro Biringer

SWEA Öst Bokklubb
Ulla Robinson

SWEA Väst Bokklubb
Erika Johansson/Margareta Jakobsson

SATELLITE GROUP

Birgitta Westin—Ottawa

NOMINATING COMMITTEE

Barbro Westin

AUDIT COMMITTEE

Mona Horvath
Anette Larsson
Linda Karlgren

Swedish Christmas Festival 19 - 20 November 2011

Harbourfront Centre, 235 Queens Quay West, Toronto

Julhandla på Julmarknaden!

Ta tillfället i akt och köp dina julklappar på julmarknaden i år. Sweor som är engagerade under julmarknadsdagarna får handla från Hantverks-, Pappers-, Pysel- och Mathörnan på fredag kväll klockan 18-19.

Dörrarna slås upp för allmänheten på lördag kl 11 och vi stänger kl 17. På söndag har vi öppet mellan 11 – 16.

Vårt Christmas Raffle är tillbaka med toppenfina priser till ett värde av \$9,880!

1:a pris: Flygresa Toronto – Köpenhamn tur och retur för två personer donerat av Air Canada plus hotell för två nätter donerat av Business Travel Network. "Blackout periods apply".

2:a pris: Flygresa dit WestJet flyger donerat av WestJet. "Blackout periods apply".

3:e pris: Ett års medlemskap på GoodLife Fitness var som helst i Canada

4:e pris: Ericssons nya Xporia™ arc Android touch phone

5:e pris: Weekend på Westin Harbour Castle

6:e -11:e pris: andra bra priser

Köp lotter! En lott kostar \$3.00 och 4 lotter för \$10.00.

Dragning klockan 14.30 på söndag 20 november i Brigantine rummet.

Julmarknaden är en utmärkt arbetsplats för studenter som behöver "community service"? Hör av er till Barbro Westin eller Anna-Karin Armstrong (julmarknad@sweatoronto.org) för mera detaljer.

Vi ses på Julmarknaden!

SWEA Torontos 30-års jubileum

kombinerat med

SWEA MAMEs (Mellersta Amerikas) Regionmöte

Konferens och jubileumsprogrammet är fyllt med trevliga arrangemang som inkluderar:

- Besök till Niagara Fallen, Niagara on the Lake och en av regionens vingårdar
- Jubileumsmiddag i Toula restauranten högst upp på Westin Harbour Castle med en meny komponerad av Toronto Sweor och tillagad av Toula's kock plus underhållning i toppklass
- Efter resa till Ottawa för att uppleva den vackra tulpanfestivalen och gå på cocktailparty hos vår Svenska Ambassadör, Teppo Tauriainen

“Vi designar ditt kök, badrum, garderob och hem efter din smak.”

Linnea Ericson, General Manager

DOWNSVIEW
KITCHENS

YORKVILLE
DESIGN **CENTRE**

KITCHEN & BATHROOM DESIGN . INTERIOR DESIGN . SPACE PLANNING . WARDROBES . VANITIES

Hazleton Lanes Shopping Centre . 87 Avenue Road . Toronto . 1 416.922.6620 . 1 416.922.8329 . yorkvilledesigncentre.ca

GO FAR

Welcome to our
professional circle.

Over 175 destinations worldwide.

BEST INTERNATIONAL AIRLINE
IN NORTH AMERICA

AIR CANADA

A STAR ALLIANCE MEMBER

Flights operated by Air Canada or Air Canada Express™.
™Air Canada Express is a trademark of Air Canada.